สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

สุนทรีย์ที่เกินพอ

EXCESSIVE AESTHETIC

นายเอกรัชต์ โตสมบุญ

MR. EKARAT TOSOMBOON

วพ.
ศ 8 ร 2551
ต 2551

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน.....83822
วัน,เดือน,ปี.....17 ก.ย. 2551

.b.....11985203
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2550

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(อาจารย์วุฒิกร ดงคา)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนนารถ)

.....กรรมการ
(ศาสตราจารย์เดชา วราชุน)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สรรณรงค์ สิงหเสนี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวิวัฒน์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์กันจณา ดำโสภี)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์คณากร คชาชีวะ)

.....กรรมการ
(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการ
(อาจารย์ธนดล ดีรุจิเจริญ)

.....กรรมการ
(อาจารย์คมสัน หนูเขียว)

.....กรรมการ
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

.....กรรมการและเลขานุการ
(รองศาสตราจารย์อลิตา จั่นฝังเพ็ชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์
(อาจารย์กิตติ แสงแก้ว)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์	**สุนทรีย์ที่เกินพอ**
	EXCESSIVE AESTHETIC
ชื่อ	**นาย เอกรัชต์ โตสมบุญ**
รหัสนักศึกษา	47020263
สาขาวิชา	**ประติมากรรม**
ภาควิชา	วิจิตรศิลป์
คณะ	สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา	2550
อาจารย์ที่ปรึกษา	อาจารย์ กิตติ แสงแก้ว

บทคัดย่อ

ข้าพเจ้าก็เป็นมนุษย์ผู้หนึ่งที่เกิดมาพร้อมความปรารถนาขับให้ข้าพเจ้าเดินไปข้างหน้าอย่างไม่หยุดยั้ง ความต้องการความหมาย และคุณค่าของชีวิตที่ทำให้มนุษย์ทุกคนดิ้นรนอย่างไม่หยุดหย่อน ข้าพเจ้าได้ศึกษารวบรวมข้อมูลและประมวลผลออกมาว่า การดำเนินชีวิตไปของคนผู้หนึ่งนั้นขาดเสียไม่ได้กับสิ่งไม่จำเป็นต่างๆ ซึ่งข้าพเจ้าเปรียบเทียบการเสพความต้องการที่เกินพอดีนี้กับการทำและเสพศิลปะ ซึ่งล้วนเป็นสิ่งไม่จำเป็นที่ขาดไม่ได้ และแสดงออกมาทางประติมากรรม โดยเลือกใช้รูปทรงของนักกายกรรมที่โลดแล่นลีลาเกินมนุษย์เพื่อประโยชน์ทางความงาม

ข้าพเจ้าได้สร้างผลงานศิลปะโดยมีความตั้งใจที่จะค้นหาความสามารถและความพิเศษของทัศนธาตุ เส้น โดยได้เลือกใช้กระบวนการเชื่อมโครงสร้างโลหะและปั้นปูนทับซึ่งเป็นประบวนการที่แสดงออกทางอารมณ์ความรู้สึกได้ดี มีการตอบสนองการกระทำแบบเฉียบพลับได้ ส่วนผลงานชิ้นสุดท้ายข้าพเจ้านำวิธีการหล่อสำริดมาใช้เพื่อสร้างความรู้สึกหรูหราฟุ่มเฟือย เพื่อเน้นการแสดงออกเชิงแนวความคิด ซึ่งเมื่อวิเคราะห์ผลงานที่ออกมาแล้ว พบว่าการใช้เส้นนั้นจะมาคู่กับที่ว่างเสมอ งานของข้าพเจ้าจึงออกมามีความรู้สึกเบา และมีความเคลื่อนไหว

การทำศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ข้าพเจ้าเห็นว่านอกจากผลงานแล้ว กระบวนการสร้างผลงานก็เป็นส่วนหนึ่งในงานศิลปะ เพราะงานศิลปะแสดงออกถึงตัวข้าพเจ้า และงานศิลปะได้เปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้า เมื่อชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยนงานศิลปะจึงเปลี่ยนตามไปด้วย เป็นการเดินทางที่ไม่สิ้นสุด.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

เริ่มด้วยขอบคุณบิดามารดาของข้าพเจ้าที่อนุญาตให้ข้าพเจ้าเข้าเรียนที่นี่ จ่ายค่าเล่าเรียนให้ และรับผิดชอบค่าใช้จ่ายการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ จากนั้นก็ขอบพระคุณ อ.ธนดล ดีรุจิเจริญ อ.แดง บัวแสน อ.วุฒิกร คงคา และ อ.กิตติ แสงแก้ว ที่สอนให้ผมรักศิลปะ คอยให้คำปรึกษา และทำให้ผมเชื่อว่าถึงอาจารย์ดีๆถึงจะหายากแต่ยังมีอยู่จริง จากนั้นก็กล่าวย้อนไปขอบคุณ อ.พิทยา และ พี่เกมส์ที่มายั่วยุให้มนุษย์ไม่ศิลป์อย่างผมมาเรียนศิลปะอยู่ถึงทุกวันนี้ ขอบคุณพี่สมบูรณ์และชาวโรงหล่อ Fine Art Casting ทุกท่านที่ทุ่มเทกับผลงานอันด้อยค่าของข้าน้อย และขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นชาวใต้ทั้งหลายที่สอนให้ผมเขียนรูปเป็น

ขอบคุณพี่พั่น กานต์ แพรี่ แชมป์ และพี่อิท ที่ทำให้การเดินทางในครั้งนี้มีรสชาติ ผมคงเฉาตายถ้าไม่ได้เพื่อนร่วมทางดีๆเช่นนี้ ขอบคุณ กาน อบ หมอ ช้าง และชาวคณะทุกคน ที่ช่วยแบ่งเบาภาระหน้าที่ทำให้เรามีเวลาทำศิลปนิพนธ์มากขึ้น ขอบคุณชาวประติมากรรมทุกท่านที่ช่วยข้าพเจ้ายกงานอยู่บ่อยๆ รวมไปถึงน้องๆที่โชคร้ายถูกเราเรียกใช้งานทั้งหลาย ขอบคุณพี่จิ๊บ กับพี่ลัก ที่เปิดร้านดีๆให้พวกเราได้ผ่อนคลายกัน ขอบคุณพี่มดที่ทำให้ผมเห็นทางสว่างทางประติมากรรม (และมอบลังให้ผมใช้) ขอบคุณชาววิจิตรศิลป์ทุกคนชีวิตข้าน้อยคงมีรสชาติมากไปกว่านี้ไม่ได้อีกแล้ว ขอบคุณน้องหญิงซึ่งมักจะถกเถียงเรื่องที่ไม่เป็นเรื่องกับเราเสมอซึ่งทำให้เราคิดอะไรได้มากมาย ขอบคุณน้าร้านซัยถาวรเจริญกิจที่ลดราคาให้บ่อยๆ ขอบคุณเสียงดนตรีที่ทำให้การทำงานในห้องปั้นไม่เคยเงียบเหงา (ถึงบางครั้งจะดังจนรบกวนเด็กพิมพ์ก็ตาม) และขอบคุณวิกที่ยอมเป็นแพะรับงานแสดง Thesis ไปทำยังผลให้เรามีเวลาทำงานตัวเองบ้าง

ขอขอบคุณบุคคลผู้เข้ามาเปลี่ยนชีวิตผมไป ผู้ทำให้โลกความจริงปนเปไปกับโลกของแนวคิดและศิลปะ ผู้คอยให้กำลังใจผมในยามที่ไม่อาจจะเดินต่อ หากขาดไปผมคงมิอาจเดินมาจนสุดทางขออภัยที่บังเอิญว่าผมไม่มีคำที่จะแสดงความซาบซึ้งได้มากกว่านี้แล้ว ขอบคุณ.

และขอบคุณทุกคนที่ผมมิได้เอ่ยชื่อมา อาจลืมเขียนแต่ไม่เคยลืมน้ำใจ.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพประกอบ	ง
บทที่	
1 **บทนำ**	
ความสำคัญของโครงการ	1
วัตถุประสงค์ของโครงการ	2
ขอบเขตของโครงการ	2
2 **ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์**	
ที่มาของแนวความคิดสร้างสรรค์	3
อิทธิพลที่ได้รับ และผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง	11
กระบวนการที่นำมาใช้ในการสร้างสรรค์ผลงาน	15
ประมวลผลที่มาและอิทธิพลทางศิลปะ	21
แนวความคิดสร้างสรรค์	22
3 **วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์**	
แบบจำลองและการพัฒนาแบบจำลอง	23
กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน	
- กระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูน	35
- กระบวนการหล่อสำริด	43
4 **วิเคราะห์การสร้างสรรค์**	
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	46
วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงาน	56
5 **บทสรุป**	57
เอกสารอ้างอิง	59
ภาคผนวก	60
ผลงานศิลปะ	72
ประวัติผู้เขียน	75

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพประกอบ

หน้า

รูปที่

1. พีระมิดความต้องการของ Maslow 3
2. ผลงานของ Jackson Pollock 5
3. ประติมากรรม “Aurora” ผลงานของ Mark di Suvero 7
4. ภาพถ่ายของ Alexander Calder 7
5. ผลงานของ Alexander Calder 8
6. ตราประจำคณะ Cirque du Soleil 8
7. การแสดงการกรรมของคณะ Cirque du Soleil 9
8. จิตรกรรมภาพเหมือนตัวเองของ Vincent Van Gogh 10
9. “Portrait of Dr. Gachet” 10
10. “The Starry Night” 10
11. จิตรกรรมภาพเหมือน Gian Lorenzo Bernini 11
12. ประติมากรรม “Apollo and Daphne” 12
13. ประติมากรรม “David” 12
14. ภาพปก “The Dark Tower” นิยายของ Stephen King 13
15. ภาพปกนิยายของ J.R.R. Tolkien 14
16. กระบวนการเชื่อมแบบ SMAW 15
17. รูปแบบของเครื่องเชื่อม 16
18. ปฏิกริยาเมื่อทำการเชื่อมโลหะ 17
19. แร่ยิปซั่ม 17
20. หินปูน 18
21. ประติมากรรมสำริด 18

แบบจำลองชุดที่ 1

22. แบบจำลองชิ้นที่ 1 23
23. แบบจำลองชิ้นที่ 2 24
24. แบบจำลองชิ้นที่ 3 25
25. แบบจำลองชิ้นที่ 4 26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 2

26. แบบจำลองชิ้นที่ 1 28
27. แบบจำลองชิ้นที่ 2 29
28. แบบจำลองชิ้นที่ 3 30

แบบจำลองชุดที่ 3

29. แบบจำลองชิ้นที่ 1 32
30. แบบจำลองชิ้นที่ 2 33

31. อุปกรณ์ของกระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูน 35
32. เครื่องงอท่อเหล็ก 39
33. นำท่อเข้าใส่ในเบ้างอ 39
34. ท่อเหล็กถูกงอให้โค้งเท่ากันโดยตลอด 39
35. ใช้เหล็กแบนเสริมความมั่นคงของรอยต่อ 40
36. เชื่อมโครงสร้าง 40
37. เชื่อมเหล็ก 2 เส้นติดกัน 40
38. โครงสร้างเหล็ก 40
39. โครงเหล็กที่หุ้มตะแกรงลวดแล้ว 41
40. โครงสร้างที่ถูกแปะด้วยผ้ากระสอบชุบปูน 41
41. การผสมปูนพลาสเตอร์และยิปซั่มเพื่อใช้ในการปั้น 42
42. โครงสร้างที่ถูกปั้นปูนทับ 42
43. ขัดแต่ผลงานด้วยตะไบ 42
44. อุปกรณ์ในการทำต้นแบบขี้ผึ้ง 43
45. กระบวนการหล่อสำริด 44
46. ผลงานชิ้นที่ 1 46
47. เส้น และ เส้นโครงสร้างในผลชิ้นที่ 1 47
48. ระนาบในผลงานชิ้นที่ 1 48
49. พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 1 48
50. ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1 49
51. ผลงานชิ้นที่ 2 50

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

52. พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 2 50
53. เส้น และเส้นโครงสร้างในผลงานชิ้นที่ 2 51
54. ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2 52
55. ผลงานชิ้นที่ 3 53
56. พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 3 53
57. เส้นในผลงานชิ้นที่ 3 54
58. ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 4 54
59. ระนาบในผลงานชิ้นที่ 3 55
60. “Little Spider”, 1940 61
61. “Morning Star”, 1943 63
62. “Cirque Calder” 63
63. “Triple Gong”, 1951 64
64. “Flamingo”, 1972 65
65. “ภาพเหมือนของศิลปิน” 66
66. ภาพผลงาน “Wheat Field Under Threatening Skies” 67
67. ภาพเหมือนของศิลปิน 67
68. “The Goat Amalthea with the Infant Zeus and a Faun” 68
69. “Anima dannata” 68
70. “Apollo and Daphne” 69
71. “David” 69
72. “Stephen King” 70
73. ผลงานศิลปะชิ้นที่ 1 “ปิดตาแบก” 72
74. ผลงานศิลปะชิ้นที่ 2 “เป็นห่วง” 73
75. ผลงานศิลปะชิ้นที่ 3 “ลิ่วล่องลอยลำไหลลื่น” 74

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1
บทนำ

อะไรคือความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับศิลปะ ความสูงส่งหรือความดิบเถื่อน ความว่างเปล่าหรือความอิ่มเอม ความต้องการหรือความพอดี สิ่งใดกันแน่ที่ทำให้มนุษย์ทุกคนมีความต้องการภายในที่จะต้องการสร้างและเสพสิ่งที่เราเรียกมันว่า "ศิลปะ"

ความสำคัญของโครงการ

เกิด – กิน – นอน - ตาย เส้นทางชีวิตที่เรียบง่าย... แต่มีใครบ้างที่ในชีวิตมีเพียงเท่านี้ ความสุขเป็นสิ่งที่มนุษย์กระหายอยู่ตลอดเวลา และไม่มียาใดที่รักษาอาการดังกล่าวได้ ผู้คนต่างวิ่งไล่ไขว่คว้าหาความฝัน บ้างหาเป้าหมายแท้จริงของชีวิต ทุกคนล้วนแต่ต้องการให้เวลาทุกเสี้ยววินาทีที่ผ่านไปเต็มเปี่ยมด้วยความสุข แต่กระนั้นมนุษย์ล้วยแต่เกิดมาพร้อมกับ "ที่ว่าง" ภายในจิตใจ ความเหงาความรู้สึกโดดเดี่ยวจนเกินที่จะทนอยู่ได้ ทุกคนจึงใฝ่หา "สิ่งนั้น" มาเติมเต็มความว่างเปล่านี้

สิ่งนั้นของแต่ละคนก็ต่างกันออกไป บ้างต้องการเงิน บ้างต้องการธรรม บ้างต้องการรัก บ้างต้องการอำนาจ การที่จะได้มาซึ่งสิ่งนั้นย่อมสร้างความวุ่นวายให้กับชีวิตเป็นแน่แท้ แต่มีใครบ้างที่ต้องการชีวิตแบนราบที่ไร้ซึ่งความตื่นเต้น ความตื่นตะลึง และความหฤหรรษ์ ความเป็นอยู่อย่างเรียบง่ายนั้นถูกลบออกไปจากมนุษยชาตินานมาแล้ว

ในทรรศนะของข้าพเจ้า ศิลปะคือส่วนเกินของชีวิตที่ขาดไม่ได้ ชีวิตของคนคนนึงสามารถดำเนินไปได้แม้จะไม่มีศิลปะในชีวิต แต่ชีวิตของคนผู้นั้นคงเป็นชีวิตที่ไม่เต็ม เป็นชีวิตที่ขาดเครื่องปรุงรสที่สำคัญที่สุด ศิลปะเหมือนสารเสพย์ติดที่เมื่อได้ลองแล้วจะเปลี่ยนชีวิตของผู้เสพให้ต้องการเสพมันเพิ่มอยู่ตลอดเวลา ต่างกันเพียงผู้เสพไม่ได้มีความสุขเพียงอย่างฉาบฉวยที่เกิดจากปฏิกิริยาของสารเคมี แต่ได้รับความเติมเต็มทางจิตใจ รู้สึกตื่นเต้นตะลึงแต่สงบในเสี้ยววินาทีเดียวกัน

เมื่อข้าพเจ้าได้ใช้แง่มุมเดียวกันนี้มองชีวิตของตนและผู้อื่นพบว่า เวลาในชีวิตของเราส่วนใหญ่จะหมดไปกับสิ่งไม่จำเป็นในชีวิต หมดไปกับการหาความสุขเล็กน้อยใส่ตัว หมดไปกับการตามล่าความฝันที่ห่างไกล เวลาเพียงเล็กน้อยในชีวิตเท่านั้นที่หมดไปกับสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตให้คงอยู่ต่อไป(กิน นอน สืบพันธุ์) ผู้คนใฝ่หาความหมายของชีวิตมากกว่าการอยู่รอดต่อไปอย่างเรียบง่าย

ข้าพเจ้าพบว่าความเหลื่อมล้ำของความเป็นศิลปะ และ ความเป็นมนุษย์นี้มีความน่าพิศวงเป็นเรื่องไม่บังเอิญที่น่าสนใจยิ่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วัตถุประสงค์ของโครงการ

- เพื่อนำเสนอทรรศนะส่วนตัวที่มีต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ผ่านสื่อประติมากรรม
- ค้นหาองค์ประกอบ 3 มิติที่เกิดจากเส้น
- เพื่อบำบัดความว่างเปล่าของสภาพจิตใจ
- บันทึกความรู้สึก และเหตุการณ์ไว้ในงานประติมากรรม
- เพิ่มคุณค่าให้กับชีวิตของตัวเอง

ขอบเขตของโครงการ

- งานประติมากรรมสร้างสรรค์ จำนวน 3 ชิ้น
  - ผลงานจากกระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูนขนาดสูงประมาณ 250 cm จำนวน 2 ชิ้น
  - ผลงานจากกระบวนการหล่อสำริด ขนาดสูงประมาณ 100 cm จำนวน 1 ชิ้น
- ผลงานมีการผสมผสานวิธีการทำโดยเน้นเทคนิคที่ตอบสนององค์ประกอบของโครงสร้างได้ดี
- ใช้กรรมวิธีของการ เชื่อมโลหะ ปั้นปูนสด หรือ หล่อสำริด
- มีการศึกษาลัทธิทางศิลปะที่มีอิทธิพลกับตัวข้าพเจ้า และสิ่งแวดล้อมต่างๆที่ให้อิทธิพลกับความเข้าใจในเนื้อหาและการสร้างผลงานของข้าพเจ้า
- เนื้อหาของงานศิลปะ อยู่ในเรื่องของความเกินพอดีของชีวิตที่สื่อผ่านท่วงท่าของนักกายกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2
ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

ชีวิตที่เกินพอดี ความสุนทรีย์ที่เกินพอ การไขว่คว้าหาความสุข จุดหมายของชีวิต หรือความนิพพานต่างๆนานา คำสาปที่ทำให้ชีวิตมนุษย์ทุกคนยุ่งยาก ความเป็นมนุษย์ที่ทรมานตัวมนุษย์เอง การกระทำอย่างไร้เหตุผลต่างๆ ก็เป็นเช่นลีลากลางเคลื่อนไหวเกินมนุษย์ของนักกายกรรม

ความบันดาลใจของข้าพเจ้ามาจากการที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสได้ดูการแสดงสดกายกรรมชุดหนึ่ง เมื่อข้าพเจ้าตื่นจากภวังค์แห่งความพิศวงแล้ว ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความลึกซึ้งในการแสดง รู้สึกเหมือนคำตอบบางอย่างในชีวิตได้ถูกตอบ ความเคลือบแคลงใจที่มีต่อศิลปะของข้าพเจ้าถล่มลง ผู้คนที่มาวาดลวดลายหลากหลายอย่างลื่นไหลและเกินมนุษย์นั้นกระทำสิ่งเดียวกับที่ทุกคนทำอยู่ทุกวัน พวกเขาค้นหาคุณค่าในตัวเอง พวกเขากระทำในสิ่งที่มนุษย์ไม่พึงกระทำ กระทำสิ่งที่มีประโยชน์เพื่อการเสพย์เท่านั้น การแสดงออกเพื่อความงาม ความงามที่เป็นทั้งพรและคำสาปของมนุษย์ ความงามที่คู่ควรแก่การแลกมาด้วยวิถีชีวิต พวกเขา "กระทำ" ศิลปะ

ที่มาของแนวคิดการสร้างสรรค์

"ความต้องการในชีวิตมนุษย์"

ตามทฤษฎีของ อับบราฮัม มาสโลว์(Abraham [Harold] Maslow) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันที่กล่าวถึงความต้องการในชีวิตของมนุษย์ไว้ดังนี้

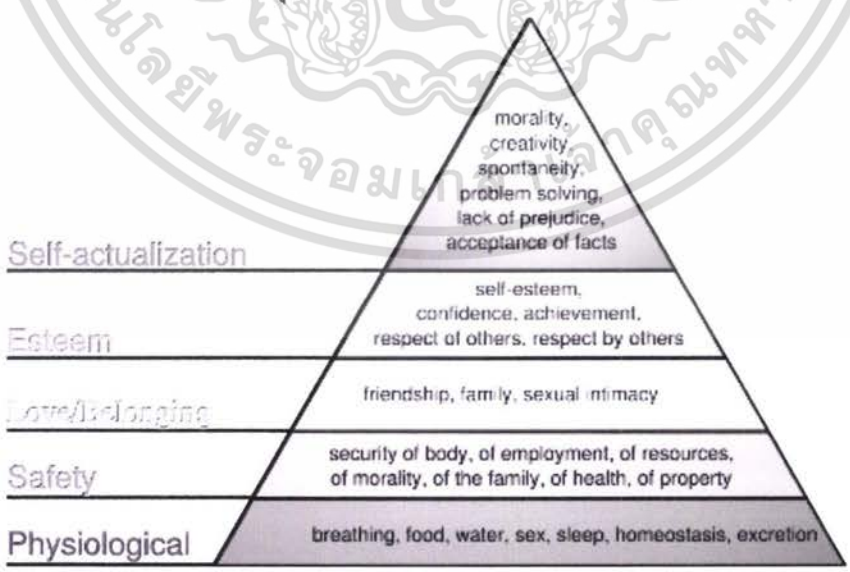

Maslow's hierarchy of needs

รูปที่ 1 พีระมิดความต้องการของ Maslow

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยตามทฤษฎีของมาสโลว์ (Maslow) ความต้องการ 4 ขั้นแรกเป็นความต้องการประเภทความขาดแคลน (deficiency need) ซึ่งเมื่อได้มาซึ่งความต้องการดังกล่าวแล้ว ตัวตนของคนผู้นั้นอาจไม่ได้รู้สึกอะไร แต่เมื่อขาดแล้วจะรู้สึกต้องการอย่างรุนแรง ต่างกับความต้องการในขั้นสุดท้ายซึ่งเป็นประเภท ความต้องการยั่งยืน (growth need) ซึ่งหากได้รับการตอบสนองแล้วก็จะไม่ต้องการเพิ่มอีก

พีระมิดความต้องการด้านบนเรียงลำดับความต้องการจากพื้นฐานขึ้นไปยังความต้องการในระดับสูงขึ้น โดยหากไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการด้านล่างแล้ว มนุษย์จักไม่ต้องการควมต้องการที่อยู่ในขั้นสูงกว่าในพีระมิด ความต้องการในชั้นล่างๆ เป็นความต้องการทั่วๆไปในสิ่งมีชีวิต ไม่ว่าจะเป็นมนุษย์หรือสัตว์ต่างก็ต้องการคล้ายๆกัน จากทฤษฎีดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความต้องการทางศิลปะ เป็นความต้องการที่อยู่บนสุดของพีระมิด "ความประจักษ์แก่ตน" เป็นความต้องการที่พึงมีแต่ในมนุษย์เท่านั้น

ความว่างเปล่าในชีวิต ความรู้สึกอยากถูกเติมเต็มด้วยบางสิ่ง ความต้องการภายในที่ไม่เคยได้รับการสนอง เพียงแต่ถูกบรรเทาด้วยวิงไล่ไขว่คว้าหาความหมายของการมีอยู่ของตัวตน แรงขับที่ผลักให้เราเดินไปอย่างมุ่งมั่นแต่ไร้จุดหมาย เพราะแท้จริงแล้วปลายทางของทุกคนก็ไม่ต่างกัน หากแต่เป็นการเดินทางนั้นเองที่มีคุณค่า สีสัน รสชาติ และความสุนทรีย์ของชีวิตจึงเป็นดั่งยาเสพย์ติดที่น่าลิ้มลอง และยิ่งเสพก็ยิ่งไม่เคยพอ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

อิทธิพลที่ได้รับ และผลงานศิลปะที่เกี่ยวข้อง

ลัทธิทางศิลปะที่มีอิทธิพล

Abstract Expressionism

ผลงานของข้าพเจ้ามีการแสดงออกทางทัศนธาตุเยี่ยงเดียวกับศิลปะในลัทธิเอ็กเพรสชั่นนามธรรม (Abstract Expressionism) แม้ในเชิงความคิดแล้วมีความแตกต่าง แต่ตัวตนของข้าพเจ้าเองนั้นได้รับอิทธิพลต่างๆมาจากการแสดงออกทางความงามในลักษณะนี้อย่างมาก ในทัศนของข้าพเจ้าแล้ว ความงามแท้จริงหาต้องการคำอธิบายใดๆไม่ ความงามแท้จริงเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่เสียกว่าศิลปะ.

รูปที่ 2 ผลงานของ Jackson Pollock
"Autumn Rhythm (Number 30)" , 1950
Enamel on canvas105 x. 207 นิ้ว. (266.7 x 525.8 ซม.)

ลัทธิเอ็กเพรสชั่นนามธรรม เป็นการเคลื่อนไหวทางศิลปะที่เกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในสหรัฐอเมริกา ซึ่งสิ่งนี้เองที่ทำให้นิวยอร์ค (New York) กลายเป็นศูนย์กลางทางศิลปะของโลกแทนที่ Paris

ต้นตอที่สำคัญของลัทธินี้คือ Surrealism ในด้านของการตอบสนองอย่างฉับพลันต่อการสร้างสรรค์จากจิตใต้สำนึก เทคนิคการเขียนจิตรกรรมด้วยการหยดสีของ Jackson Pollock ก็มีรากฐานมาจากวิธีการของ แมกซ์ เอิร์นส์ (Max Ernst) อีกหนึ่งต้นกำเนิดของลัทธินี้ก็ได้แก่ผลงานของมาร์ค โทบีย์ (Mark Tobey) ศิลปินภาคตะวันตกเฉียงเหนือของสหรัญอเมริกา ที่เป็นผู้ริเริ่มลักษณะที่เรียกว่า "ออลโอเวอร์" (All Over) ของ แจ็คสัน พอลล็อค (Jackson Pollock)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่อของลัทธินี้มาจากการสื่อถึงการผสมผสานของความเก็บกดทางอารมณ์และการปฏิเสธตัวตนของกลุ่มเอ็กเพรสชั่นเยอรมัน (German Expressionism) ซึ่งใช้สุนทรียศาสตร์ที่ว่าด้วยการต่อต้านการเขียนรูปทรงคนของโรงเรียนศิลปะสายนามธรรมของยุโรปยุคนั้น ซึ่งภาพลักษณ์ของลัทธินี้จะดูมีความขบฏ มีความเป็นตัวของตัวเองและละเลยโลก ศิลปินมากมายที่ทำงานอยู่ในนิวยอร์ค(New York) ถูกจัดอยู่ในกลุ่มนี้ซึ่งมีความหลากหลายของวิธีการและการแสดงออก ไม่ว่าจะเป็น แจ็คสัน พอลล็อค(Jackson Pollock) , วิลเล็ม เดอร์ คูนนิ่ง(Willem de Kooning) หรือแม้แต่ มาร์ค ร็อทโก (Mark Rothko) ซึ่งตัวเขากล่าวไว้ว่างานของเขาไม่มีความเป็น เอ็กเพรสชั่นนิสซึม(Expressionism) มีแต่ความเป็น นามธรรม(Abstract)

ลัทธิเอ็กเพรสชั่นนามธรรม (Abstract Expressionism) มีความคล้ายคลึงอย่างมากกับงานศิลปะทางฝั่งรัซเซีย (Russia) อาทิเช่นงานของ วาซิลลี คาดินสกี (Wassily Kandinsky) ถึงแม้ว่าลักษณะเด่นของลัทธินี้คือความฉับพลัน การตอบสนองแต่สภาวะจิตใต้สำนึก แต่ด้วยขนาดของงานที่ใหญ่โตทำให้ต่อมางานของศิลปินหลายคนอาทิเช่น พอล คลี (Paul Klee), วาซิลลี คาดินสกี (Wassily Kandinsky), เอมมา คุนซ์ (Emma Kunz), มาร์ค รอทโก (Mark Rothko), บาร์เน็ต นิวแมน (Barnett Newman) และ แอคเนส มาร์ติน (Agnes Martin) ทำให้ต้องใช้การวางแผนอย่างรอบคอบงานศิลปะในลัทธินี้จึงกลายเป็นการแสดงออกถึงความคิดในเรื่องจิตวิญญาณและจิตใต้สำนึก

อิทธิพลที่ได้รับ

ข้าพเจ้าได้จำแนกอิทธิพลจากศิลปิน ศิลปะ และสื่อต่างๆที่ส่งผลกับความคิดและผลงานของข้าพเจ้าไว้เป็น 2 ประเภทคือ อิทธิพลทางด้านทัศนธาตุในทางองค์ประกอบศิลป์ และอิทธิพลทางด้านแนวคิดและความรู้สึก

- **ด้านองค์ประกอบ**

ข้าพเจ้าได้รับอิทธิพลจากศิลปิน และแบบอย่างทางศิลปะโดยจำแนกไว้ตามทัศนธาตุขององค์ประกอบที่หยิบยกมาใช้ในงาน

เส้น และ ที่ว่าง ความมหัศจรรย์ของเส้นคือในแต่ละมุมมองของผลงาน เส้นเส้นเดียวนั้นให้ความรู้สึกได้หลากหลาย และองค์ประกอบทางทัศนธาตุที่มาคู่กับเส้นก็คือ ที่ว่างซึ่งเกิดจากเส้นที่วิ่งไปเป็นเส้นเกิดเป็นเส้นรอบนอกและที่ว่างภายใน ลัทธิหรือยุคสมัยของศิลปะที่ใช้เส้นด้วยวิธี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดังกล่าวมีให้พบมาในลัทธิเอ็กเพรสชั่นนามธรรม (Abstract Expressionism) อาทิเช่น มาร์ค ดิ ซูเวโร (Mark di Suvero), อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder) ฯลฯ

รูปที่ 3 ประติมากรรม "Aurora" ผลงานของ Mark di Suvero

ศิลปินที่มีอิทธิพล : อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder)

รูปที่ 4 ภาพถ่ายของ Alexander Calder

งานของ อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder) มีอิทธิพลในการสร้างสรรค์เชิงประติมากรรมของข้าพเจ้าเป็นอย่างมาก ด้วยเขาเป็นศิลปินที่มักใช้ "เส้น" เป็นองค์ประกอบหลักในการสร้างสรรค์ผลงาน การใช้เส้นของเขาดูแล้วสวยงามอย่างเรียบง่าย ใช้เส้นที่ดูมีความก้ำกึ่งระหว่างความเป็นงาน 2 มิติ และ งาน 3 มิติ โดยที่มีโครงสร้างเป็นแก่นในงานของเขา วัสดุและเทคนิคของศิลปินที่ใช้การเชื่อมโลหะเพื่อสร้างรูปทรงที่ดูเหมือนจะตั้งอยู่ไม่ได้ มีอารมณ์ของความ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เคลื่นไหวไหลเวียนอยู่ในงานของเขา รวมไปถึงที่มาในการสร้างสรรค์งานของศิลปิน(ในชุด Cirque Calder) ก็มีความบันดาลใจที่คล้ายกันกับตัวข้าพเจ้า

รูปที่ 5 ผลงานของ Alexander Calder

รูปทรง รูปทรงของมนุษย์ที่แสดงอาการต่างๆ พยายามยืดตัวเองให้ถึงขีดสุดของร่างกายเพื่อรีดเค้นการแสดงออกซึ่งอารมณ์ ซึ่งพบได้มากในนาฏศิลป์สาขาต่างๆ

อิทธิพลที่ได้รับ : เซอร์คัส ดู โซเลล์ (Cirque du Soleil)

รูปที่ 6 ตราประจำคณะ Cirque du Soleil

คณะละครสัตว์เซอร์คัส ดู โซเลล์ (Cirque du Soleil) ทำการแสดงเป็นชุดๆ โดยแต่ละชุดนั้นมีการนำเนื้อเรื่องมาตีแบ่งเป็นตอนๆ แต่ละส่วนจะมีการใช้อุปกรณ์และทักษะในทางกายกรรมต่างๆกันไป เพื่อแสดงความหมายในเชิง อธิพจน์ คือพูดเรื่องนั้นๆให้มีความรู้สึกเกินจริงไปแสดงออกท่าทางให้มากกว่าที่มนุษย์ทั่วไปทำกัน เพื่อเน้นความงามของสรีระ และความรู้สึกลึกซึ้งในเรื่องราว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

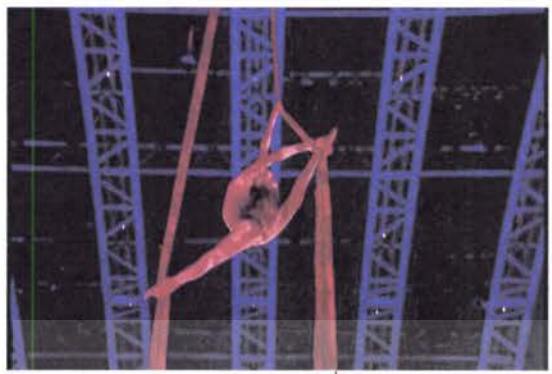

รูปที่ 7 การแสดงการกรรมของคณะ Cirque du Soleil

Cirque du Soleil (เป็นภาษาฝรั่งเศส แปลว่า คณะละครสัตว์แห่งดวงอาทิตย์) บริษัทยักษ์ใหญ่ด้านความบังเทิงจากประเทศแคนาดา ซึ่งก่อตั้งโดยนักแสดงข้างถนน 2 คนชื่อ Guy Laliberté และ Daniel Gauthier ซึ่งได้ออกตระเวนแสดงครั้งแรกในปี 1984 ด้วยความช่วยเหลือจาก Guy Caron ซึ่งถูกจ้างเข้ามาเพิ่ม คณะเซอร์คัส ดู โซเลล์ได้พัฒนาขึ้นเป็นคณะละครสัตว์สมัยใหม่อย่างเต็มตัว (ไม่มีการทรมานสัตว์) โดยการแสดงแต่ละชุดของคณะจะมีลักษณะเฉพาะ และมีเนื้อเรื่องของแต่ละตอน

ปัจจุบันคณะเซอร์คัส ดู โซเลล์มีพนักงานกว่า 3500 คน จากกว่า 40 ประเทศ ทำการแสดงกว่า 15 ชุดทั่วโลก เฉพาะที่ลาส เวกัส (Las Vegas) มีผู้เข้าชมการแสดงของคณะกว่า 9000 คนต่อคืน

พื้นผิว พื้นผิวของงานศิลปะ ที่เกิดจากความเรียบง่ายของเทคนิควิธีการ มีการแสดงให้เห็นร่องรอยของกรรมวิธีที่ทำให้เกิดพื้นผิว เช่นทีของการเขียนงานจิตรกรรม หรือ ทีนิ้วในการปั้นดิน ซึ่งลักษณะดังกล่าวเป็นสิ่งที่พบมากในศิลปินจำพวก อิมเพรสชั่นนิสซึม (Impressionism) , โฟว์วิสซึม (Fauvism), โพสท์-อิมเพรสชันนิสซึม (Post-Impressionism), เอ็กเพรสชันนิสซึม (Expressionism) และ เอ็กเพรสชันนิสซึมนามธรรม (Abstract Expressionism)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ศิลปินที่มีอิทธิพล :วินเซนต์ ฟาน ก๊อก (Vincent Van Gogh)

รูปที่ 8 จิตรกรรมภาพเหมือนตัวเองของ Vincent Van Gogh

ความโดดเด่นในพื้นผิวของงานฟาน ก๊อก (Van Gogh) อยู่ที่ความบิดเบี้ยวที่ยังอยู่ในกรอบของความเหมือนจริง รอยแปรงยิบยับแต่ทุกรอยต่างมีพลังอันรุนแรงของตนเอง ข้าพเจ้ารู้สึกถึงความหลงไหลในทีแปรงเหล่านั้นประดุจว่าความรู้สึกของศิลปินในยามเขียนที่ถูกปลดปล่อยลงบนผืนเฟรมนั้นเป็นความรู้สึกเดียวกับที่ข้าพเจ้ามีอยู่ภายใน ความสับสนวุ่นวายแต่หว้าเหว่ ความอบอุ่นชั่วครั้งชั่วคราวที่ยิ่งเพิ่มความว่างเปล่าให้จิตใจ การได้ปลดปล่อยความรู้สึกเหล่านั้นผ่านมือลงไปบนงานเป็นความรู้สึกที่ข้าพเจ้ากระหาย

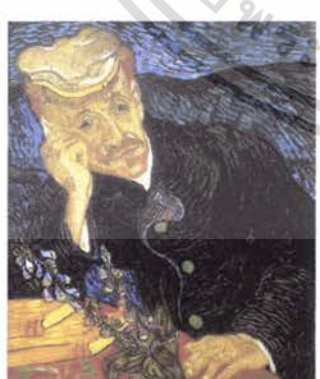

รูปที่ 9 "Portrait of Dr. Gachet"

1890

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 26 3/8 x 22 นิ้ว

รูปที่ 10 "The Starry Night"

1889

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 29 x 36 1/4 นิ้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- **ด้านแนวความคิดและความรู้สึก**

งานประติมากรรมเป็นงานศิลปะที่อยู่คู่กับชีวิตของผู้คนในแต่ละวัฒนธรรม การสร้างงานประติมากรรมแต่ละชิ้น โดยเฉพาะชิ้นที่มีขนาดใหญ่ย่อมใช้ทรัพยากร และแรงงานจำนวนมาก ทำให้งานประติมากรรมแต่ละชิ้นนั้นไม่ได้มีผลเพียงกับผู้สร้างงาน แต่กับผู้คนรอบข้างด้วย หลายครั้งที่งานประติมากรรมออกมาในรูปของสิ่งเคารพบูชา เครื่องเตือนใจ อนุสรณ์ต่างๆ ในการทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าต้องการสร้างอนุสรณ์ให้กับสิ่งยิ่งใหญ่สิ่งหนึ่ง ซึ่งคือ "มนุษย์" ผู้คนทั่วไปที่ทำเรื่องน่ามหัศจรรย์อยู่ทุกวัน ทำโดยตัวพวกเขาเองไม่รู้ตัว

ศิลปินที่มีอิทธิพล : จิโอวานนี ลอเรนโซ แบร์นีนี (Giovanni Lorenzo Bernini)

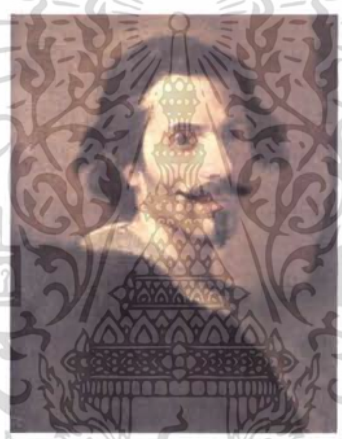

รูปที่ 11 จิตรกรรมภาพเหมือน Gian Lorenzo Bernini

ประติมากรยุคบาโรค (Baroque) ผู้เน้นอารมณ์ของเหตุการณ์ที่เขาบันทึกออกมาทางท่าทางของผลงานของเขา ผลงานมากมายของเขาที่เป็นผลงานประเภทอนุสาวรีย์ ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าคือปลายทางของการสร้างสรรค์งานประติมากรรม คุณค่าของความเป็นเครื่องเตือนใจ เครื่องจรรโลงใจ เป็นปลายทางของศิลปะโดยแท้ ความหมายของผลงานต่างๆของแบร์นีนี (Bernini) ถูกเคลือบไว้ด้วยความน่าตื่นตะลึงของความงามปราณีต องค์ประกอบที่ดูแล้วหวือหวา ความงามที่เคลือบฉาบไว้นี้เองที่ทำให้ผู้คนทุกระดับสามารถชื่นชมงานของเขาได้ไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ทั้งอย่างผิวเผินและในระดับที่ลึกซึ้ง ข้าพเจ้าได้นำเอาวิธีการ "หยุด" เวลาและท่วงท่าของมนุษย์จากศิลปินผู้นี้ รวมไปถึงการเลือกท่วงท่าที่บอกความหมายของเหตุการณ์มาใช้ในงานของข้าพเจ้า

แบร์นีนีมีผลงานชิ้นเอกซึ่งมีเนื้อหารายละเอียดดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 12 ประติมากรรม "Apollo and Daphne"

1622-25

หินอ่อน Carrara, 243 ซม.

อพอลโล และ ดาฟเน (Apollo and Daphne) (1622 – 1625) ผลงานชิ้นนี้เล่าเรื่องราวตอนหนึ่งในเทพนิยายกรีกซึ่งอพอลโล (Apollo) เทพเจ้าแห่งแสงได้ตวาด อีรอส (Eros) เทพแห่งความรักที่เล่นกับอาวุธ ด้วยเหตุนี้เองอีรอสจึงยิงอพอลโลด้วยศรทองซึ่งทำให้เขาตกเข้าไปในวังวนของรักแรกพบกับดาฟเน (Daphne) ภูติแห่งสายน้ำผู้สาบานที่จะรักษาพรหมจรรย์ซึ่งเธอถูกยิงด้วยศรตะกั่วที่ทำให้เธอไม่ตอบรับการเกี้ยวของอพอลโล ตัวประติมากรรมเองแสดงช่วงเวลาที่อพอลโลตามจับตัวเธอได้ในที่สุด แต่กระนั้นเธอก็ได้ขอให้เทพเจ้าแห่งแม่น้ำผู้เป็นบิดาสาปให้ความงามของเธอสิ้นไป และเสกให้เธอกลายเป็นต้นลอร์เรล (laurel tree) ตัวผลงานชิ้นนี้เองใช้วัสดุหินอ่อนที่แกะให้เกิดเป็นรูปทรงคนแต่กลับเล่าเรื่องของสิ่งมีชีวิตที่กลายร่างเป็นต้นไม้ที่ไร้จิตใจ ประติมากรมีการบอกเล่าเรื่องราวที่ตรงกันข้ามกับธรรมชาติของวัสดุและเทคนิควิธีการ

รูปที่ 13 ประติมากรรม "David"

1623-24

หินอ่อนขาว, 170 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดาวิด (David) (1623-1624) แม้ผลงานรูปแกะสลักของชายผู้นี้ได้ถูกสร้างมามากมายโดยศิลปินมากหน้าหลายตา แต่รูปแกะสลักของราชาแห่งอิสราเอลโดยแบร์นีนี (Bernini) นี้แตกต่างจากผลงานที่ผ่านมาในหลายแง่มุม ผลงานในยุคก่อนๆดาวิด (David)มักจะถูกสร้างในภาพของวีระบุรุษผู้มีชัยเหนือ โกไลแอท (Goliath) แต่ แบร์นีนีสร้างดาวิดในช่วงเวลาที่เขากำลังจะกลายเป็นวีรบุรุษ วินาทีที่เขาเอี้ยวตัวลงเพื่อให้ได้กำลังที่จะเหวี่ยงก้อนหินที่พิชิตโกไลแอทนั่นเอง อีกทั้งดาวิดของแบร์นีนียังมิใช่เด็กหนุ่ม หากเป็นชายฉกรรย์ผู้กำลังจะเปลี่ยนชีวิตของเขาเองและประวัติศาสตร์ตลอดไป

อิทธิพลจากวรรณกรรม

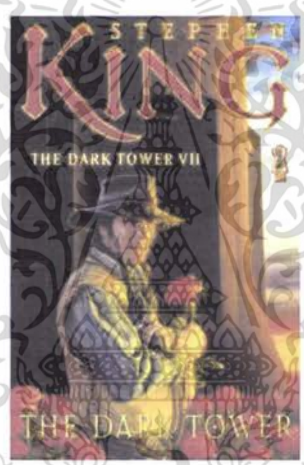

รูปที่ 14 ภาพปก "The Dark Tower" นิยายของ Stephen King

แนวความคิดของข้าพเจ้า ได้รับการเน้นย้ำให้มีความเข้มข้นขึ้นจากการอ่านหนังสือในยามว่าง นิยายที่ให้อิทธิพลกับงานของข้าเจ้าได้แก่ "The Dark Tower" โดย สตีเฟน คิง (Stephen King) ซึ่งเป็นเรื่องราวเชิงเปรียบเทียบซึ่งมีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับมือปืนของมิติอื่นซึ่งมีเป้าหมายในชีวิตคือการตามหา "หอคอย" แห่งหนึ่งซึ่งดูเหมือนจะเป็นทุกอย่างในชีวิตของเขา ประหนึ่งว่าสถานที่แห่งนั้นมีคำตอบของทุกสิ่งในเอกภพ ซึ่งไม่ว่าจะต้องแลกมาด้วยสิ่งใดเขาก็จะต้องไปยังสถานที่แห่งนั้นให้ได้ ซึ่งผู้แต่งได้ใช้สัญลักษณ์มากมายในเนื้อเรื่อง ตัวเอกของเรื่องซึ่งเหมือนเป็นตัวละครที่เข้าถึงส่วนลึกของจิตใต้สำนึกมนุษย์ทุกคน และเป้าหมายในชีวิตของเขาที่ดูจะเลือนลางดั่งว่าไม่มีจริง แต่กลับมีแรงขับดันมหาศาลให้เขามุ่งมั่นที่จะก้าวไปอย่างเชื่อมั่น

ตัวผู้เขียนเองมีวิธีการเขียนที่น่าสนใจอย่างยิ่งสตีเฟน คิงเรียกแนวการเขียนนิยายของเขาว่า "freewriting" ซึ่งตัวผู้เขียนเองมิได้วางโครงเรื่องไว้ก่อนจะลงมือเขียน ดังคำกล่าวของเขาที่ว่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"เรื่องเล่าของผมเป็นดั่งซากโบราณ หน้าที่ของข้าพเจ้าคือขุดมันขึ้นมาอย่างทะนุถนอม" [1] ซึ่งให้อิทธิพลกับวิธีการทำงานศิลปะของข้าพเจ้า ซึ่งปล่อยให้ขั้นตอนการทำงานพาข้าพเจ้าไปยังมิติของการสร้างสรรค์ การปล่อยให้ความรู้สึกของการสัมผัสวัสดุนำทางเดินของการสร้างงานนั้น เป็นหนึ่งในทัศนคติในการทำงานของข้าพเจ้า ซึ่งส่งผลให้ผลงานของข้าพเจ้ามักจะดูแล้วขาดการควบคุมวัสดุชนิดนั้นๆให้เป็นไปตามที่ทำแบบจำลองไว้

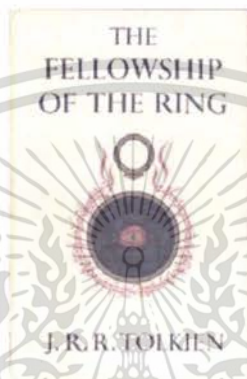

รูปที่ 15 ภาพปกนิยายของ J.R.R. Tolkien

นอกจาก "The Dark Tower" ที่มีอิทธิพลกับแนวคิดของข้าพเจ้าโดยตรงแล้ว ยังมีส่วนเล็กๆน้อยๆจากหนังสืออื่นๆ อีกมากมายที่ขัดเกลาความคิดของข้าพเจ้า หรือแม้แต่สะกิดให้รู้สึกสะเทือนอารมณ์ ซึ่งเป็นที่มาของความบันดาลใจต่างๆของข้าพเจ้าอาทิเช่น คำประพันธ์ของ J.R.R.Tolkien ที่ว่า "ผู้ที่ท่องไปอาจมิได้หลงทางเสมอ" [2] คำกล่าวนี้ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกไปถึงการออกตามหาเป้าหมายในชีวิตที่ดูเป็นเช่นการมุ่งไปยังปลายทาง แต่เดินไปอย่างคนหลงทาง หรือความหมายโดยนัยของประโยคนี้อาจคือการที่บางคนที่ใช้ชีวิตดูไร้จุดหมาย เหมือนเช่นคนหลงทางอาจเข้าใจตัวเองและออกเดินทางอย่างมีจุดหมายชัดเจนกว่าคนทั่วไปก็เป็นได้

[1] คำกล่าวจากหนังสือ "On Writing" ซึ่งเป็นอัตตชีวประวัติของ Stephen King

[2] "Not all those who wander are lost." เป็นคำพูดของตัวละครในหนังสือ "The Fellowship of The Ring"ของ J.R.R.Tolkien

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการที่นำมาใช้สร้างสรรค์ผลงาน

ในการสร้างสรรค์ผลงานข้าพเจ้าเลือกใช้กระบวนการ 2 ประเภท คือ กระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม และ การหล่อสำริด ซึ่งแต่ละกระบวนการมีรายละเอียดและวิธีการดังนี้

กระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม

การเชื่อม เป็นขบวนการที่ใช้สำหรับต่อวัสดุ ส่วนใหญ่เป็นโลหะและพลาสติก โดยให้รวมตัวเข้าด้วยกัน ปกติใช้วิธีทำให้ชิ้นงานหลอมละลายและการเพิ่มเนื้อโลหะเติมลงในแอ่งหลอมละลายของวัสดุที่หลอมเหลว เมื่อเย็นตัวรอยต่อจะมีความแข็งแรง บางครั้งใช้แรงดันร่วมกับความร้อนหรืออย่างเดียว เพื่อให้เกิดรอยเชื่อม ซึ่งตรงข้ามกับการบัดกรีอ่อนและการบัดกรีแข็งซึ่งไม่มีการหลอมละลายของชิ้นงานชิ้นงาน มีแหล่งพลังงานหลายอย่างสำหรับนำมาใช้ในการเชื่อม เช่น การใช้ความร้อนจากเปลวแก๊ส, การอาร์คโดยใช้กระแสไฟฟ้า, ลำแสงเลเซอร์, การใช้ electron-beam, การเสียดสี, การใช้คลื่นเสียง เป็นต้น ในอุตสาหกรรมมีการนำมาใช้ในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เช่นการเชื่อมในพื้นที่โล่ง, พื้นที่อับอากาศ, การเชื่อมใต้น้ำ การเชื่อมมีอันตรายเกิดขึ้นได้ง่าย จึงควรมีความระมัดระวังเพื่อป้องกันอันตราย เช่น ที่เกิดจาก กระแสไฟฟ้า, ความร้อน, สะเก็ดไป, ควันเชื่อม, แก๊สพิษ, รังสีอาร์ค, ชิ้นงานร้อน, ฝุ่นละออง ในยุคเริ่มแรกจนถึงศตวรรษที่ 19 มีการใช้งานเฉพาะการเชื่อมทุบ (forge welding) เพื่อใช้ในการเชื่อมต่อโลหะ เช่นการทำดาบในสมัยโบราณ วิธีนี้รอยเชื่อมที่ได้มีความแข็งแรงสูงและโครงสร้างของเนื้อรอยเชื่อมมีคุณภาพอยู่ในระดับที่น่าพอใจ แต่มีความล่าช้าในการนำมาใช้งานในเชิงอุตสาหกรรม

รูปที่ 16 กระบวนการเชื่อมแบบ SMAW

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หลังจากนั้นได้มีการพัฒนามาสู่การเชื่อมอาร์คและการเชื่อมโดยใช้เปลวแก๊สออกซิเจนและหลังจากนั้นมีการ เชื่อมแบบความต้านทานตามมา เทคโนโลยีการเชื่อม ได้มีการพัฒนาอย่างรวดเร็วในศตวรรษที่ 20 ซึ่งอยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 และครั้งที่ 2 เทคโนโลยีการเชื่อมแบบใหม่ๆได้มีการเร่งพัฒนาเพื่อรองรับต่อการสู้รบในช่วงเวลานั้น เพื่อทดแทนการต่อโลหะแบบเดิม เช่นการใช้หมุดย้ำซึ่งมีความล่าช้าอย่างมาก ขบวนการเชื่อมด้วยลวดเชื่อมหุ้มflux (Shielded Metal Arc Welding หรือที่นิยมเรียกย่อว่า SMAW) เป็นขบวนการหนึ่งที่พัฒนาขึ้นมาในช่วงนั้นและกระทั่งปัจจุบัน ยังคงเป็นกรรมวิธีที่ใช้งานกันมากที่สุดในประเทศไทยและประเทศกำลังพัฒนาทั้งหลาย

การเชื่อมโดยใช้ลวดเชื่อมหุ้มflux

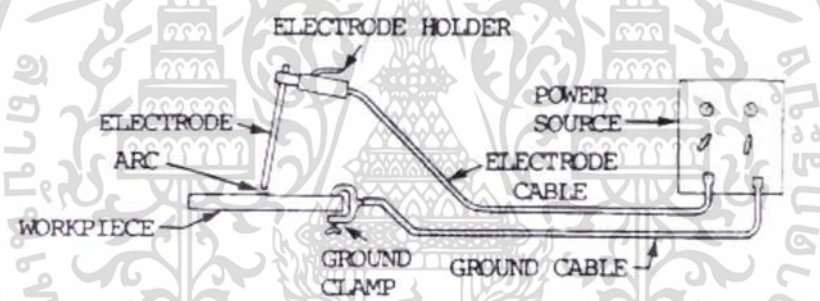

รูปที่ 17 รูปแบบของเครื่องเชื่อม

การเชื่อมโดยใช้ลวดเชื่อมหุ้มflux (SMAW) หรือที่เรามักเรียกกันว่า กันเชื่อมธูป บางตำรามักเรียกกันว่า manual metal arc (MMA) หรือ stick welding การเชื่อมแบบนี้ลวดเชื่อมจะมีfluxหุ้มภายนอกแกนลวด ซึ่งfluxนี้จะป้องกันบริเวณรอบเชื่อมจากการปนเปื้อนของสารอื่นด้วยการสร้างก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(CO2) ส่วนตัวแกนลวดจะทำหน้าที่เป็นเนื้อโลหะเติมเต็มให้บริเวณรอยเชื่อม โดยกระแสไฟฟ้าจะถูกส่งผ่านแกนลวดเชื่อมไปยังส่วนปลาย กระแสไฟฟ้าที่มีทั้งชนิดกระแสตรง (DC) และชนิดกระแสสลับ (AC) การเลือกใช้งานควรเป็นไปตามคำแนะนำของผู้ผลิตลวดเชื่อม โดยปกติจะมีพิมพ์ไว้ข้างกล่องลวด โดยจะมีการชี้บ่ง เช่น ยี่ห้อ, เกรดของลวดเชื่อม, ขนาด x ความยาวลวด, ชนิดกระแสไฟที่แนะนำให้ใช้งานในแต่ละท่าเชื่อม, ชนิดfluxหุ้ม เป็นต้น กระแสไฟจะถูกส่งผ่านแหล่งจ่าย โดยทั่วไปจะเป็นเครื่องเชื่อม การเริ่มต้นเชื่อมสำหรับลวดเชื่อมหุ้มfluxทำได้ 2 วิธี คือการเขี่ยอาร์คและการแตะปลายลวดกับผิวชิ้นงานแล้วยกขึ้นในระยะที่เหมาะสมเพื่อคงการอาร์คไว้ ขณะอาร์คจะมีความต้านทานระหว่างปลายลวดกับผิวชิ้นงานเกิด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

เป็นความร้อนที่สูง ซึ่งสูงพอที่จะหลอมละลายได้ทั้งผิวชิ้นงานและปลายลวดเชื่อมให้เกิดการหลอมรวมตัวกันเป็นเนื้อโลหะรอยเชื่อม

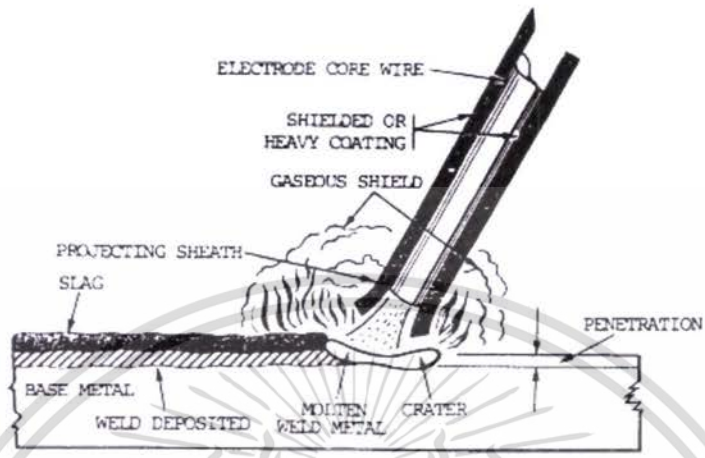

รูปที่ 18 ปฏิกริยาเมื่อทำการเชื่อมโลหะ

ปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม เป็นวัสดุก่อสร้าง ที่ประกอบด้วยสารแคลเซี่ยม กำมะถัน ไฮโดรเจน และ ออกซิเจน โดยทั่วไปแล้วมีสูตรทางเคมีคือ $CaSO_4 \cdot 0.5H_2O$ ซึ่งถูกผลิตโดยการเผาแร่ยิปซั่มด้วยความร้อน 150°C

รูปที่ 19 แร่ยิปซั่ม

เมื่อผงปูนพลาสเตอร์ถูกผสมกับน้ำแล้วมันจะคืนสภาพกลับเป็ยแร่ยิปซั่มอีกครั้ง ยิปซั่มถูกใช้ในการก่อสร้างเช่นเดียวกับซีเมนต์ ผงปูนพลาสเตอร์จะถูกนำไปผสมน้ำเพื่อให้เกิดเป็นเนื้อข้นซึ่งจะปลดปล่อยความร้อนทางเคมี และแข็งตัวในที่สุด แต่ต่างจากซีเมนต์ ปูนพลาสเตอร์เมื่อแข็งตัวแล้วยังคงความอ่อนนุ่มไว้พอที่จะใช้เครื่องมือโลหะ หรือแม้แต่กระดาษทรายขัดแต่งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
83822

รูปที่ 20 หินปูน

ปูนฉาบผนัง (Stucco)

ปูนฉาบใช้สำหรับฉาบหนัง เพดาน และ เพื่อการปั้นตกแต่ง ปูนฉาบมีส่วนประกอบคือ หินปูน และทราย เส้นใยจากพืชหรือสัตว์มักถูกผสมลงไปเพื่อความแข็งแรง หินปูนช่วยให้ปูนชนิดนี้มีการรั่วซึมน้อยลง

ปูนฉาบนั้นยังถูกใช้เป็นวัสดุในการสร้างงานประติมากรรมอีกด้วย สถาปัตยกรรมในยุค Baroque และ Rococo นิยมใช้ปูนชนิดนี้เพื่อการตกแต่งผนังและเพดาน ซึ่งจะสร้างความเชื่อมต่อระหว่างตัวสถาปัตยกรรม และงานจิตรกรรมฝาผนัง

ชาวมุสลิมใช้ปูนฉาบเพื่อการตกแต่งมัสยิด และปราสาท ส่วนชาวอินเดียใช้เพื่อการสร้างงงานประติมากรรม และเพื่อตกแต่งงานสถาปัตยกรรม

กระบวนการหล่อสำริด

รูปที่ 21 ประติมากรรมสำริด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สำริด หรือ ทองสำริด (บางครั้งเขียน สัมฤทธิ์) หมายถึง โลหะประสมทองแดงชนิดหนึ่ง ที่มีคุณลักษณะแปรผันหลากหลาย ปกติมีดีบุกเป็นส่วนประกอบหลัก แต่บางครั้งก็มีธาตุอื่นๆ เช่น ฟอสฟอรัส, แมงกานีส, อะลูมิเนียม หรือ ซิลิกอน สำริดเป็นโลหะที่แข็งแรง และเหนียว และมีการใช้งานอย่างกว้างขวางในทางอุตสาหกรรม และมีความสำคัญเป็นพิเศษในสมัยโบราณ จนนักโบราณคดีเรียกยุคหนึ่งว่า ยุคสำริด

การใช้สำริดนับว่ามีนัยสำคัญต่ออารยธรรมใดๆ ก็ตามที่ใช้โลหะนี้ ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือเครื่องใช้ อาวุธ เกราะ และวัสดุก่อสร้างต่างๆ เช่น แผ่นประดับอาคาร ที่ทำมาจากสำริดล้วนมีความแข็งกว่า และทนทานกว่าหินและทองแดง (Chalcolithic) ที่เคยใช้กันมา การใช้ในสมัยแรกๆ บางครั้งสารหนูในธรรมชาติที่ไม่บริสุทธิ์ก็มีส่วนสร้างโลหะประสมธรรมชาติที่ยอดเยี่ยมขึ้นมา เรียกว่า "arsenical bronze"

สำริดที่มีส่วนประกอบดีบุกสมัยแรกสุดนั้น เริ่มมีการใช้เมื่อ 4 พันปีก่อนคริสตกาล ในภูมิภาคซูซา (Susa) ในประเทศอิหร่าน และบางพื้นที่ในลูริสถาน (Luristan) ประเทศอิหร่าน และเมโสโปเตเมีย ประเทศอิรัก

ขณะที่ทองแดงและดีบุกนั้นสามารถเกิดขึ้นอยู่ด้วยกันตามธรรมชาติ แต่ทว่าแร่ดิบทั้งสองนี้ไม่ค่อยจะพบอยู่ด้วยกัน (แม้จะพบในแหล่งแร่โบราณแห่งหนึ่งในประเทศไทย และแห่งหนึ่งในประเทศอิหร่าน แต่ก็นับเป็นตัวอย่างที่หาได้ยาก) งานสำริดที่สร้างขึ้นอย่างจริงจังจึงมีผลต่อให้เกิดการค้าเสมอมา ความจริงแล้ว นักโบราณคดีคาดว่า การค้าดีบุกที่เกิดขึ้นอย่างจริงจัง เป็นเหตุให้เกิดการเปลี่ยนแปลงไปสู่ยุคเหล็ก ในยุโรปนั้น แหล่งดีบุกที่สำคัญคือเกาะเกรตบริเตน

สำริดนิยมนำมาเป็นวัสดุสำหรับการหล่องานประติมากรรม โดยทั่วไปแล้วสำริดหลอมมีคุณสมบัติคือจะขยายตัวเล็กน้อยก่อนจะแข็งตัว ซึ่งทำให้สามารถเข้าถึงรายละเอียดต่างๆของแม่พิมพ์ได้ดี สำริดมีความแข็งแรง ไม่เปราะทำให้สามารถตอบสนองรูปทรงคนที่แสดงออกท่าทางได้ดี เป็นข้อดีที่เหนือกว่าวัสดุอื่นๆอาทิเช่น ดินเผา และ หินเป็นต้น คุณสมบัตินี้เองที่สร้างความโดดเด่นให้สำริด ไม่ว่ารูปทรงนั้นๆจะมีจุดเชื่อมต่อน้อยเพียงใด แต่ด้วยคุณค่าของวัสดุสำริดเองที่ทำให้ประติมากรรมสำริดมากมายถูกนำไปหลอมเพื่อทำอาวุธใช้ในการสงคราม หรือแม้แต่ถูกหลอมใช้เพื่อการสร้างประติมากรรมรูปของผู้ชนะสงคราม ขณะที่ประติมากรรมจากหินและดินเผามากมายที่ผ่านพ้นช่วงเวลาดังกล่าวมาถึงยุคปัจจุบัน แม้จะเป็นเพียงชิ้นส่วนที่แตกหัก

ชาวกรีกเป็นชาติแรกที่สร้างประติมากรรมขนาดเท่าจริงจากสำริด ส่วนชาวจีนนั้นเรียนรู้วิธีการหล่อทั้งแบบแทนที่ขี้ผึ้ง และแบบหล่อพิมพ์แยกชิ้น มาตั้งแต่ 1200 ปีก่อนคริสตกาล ซึ่งใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สมัยราชวงศ์ชางสามารถผลิตภาชนะทางพิธีกรรมที่มีลวดลายสลับซับซ้อน รวมไปถึงในอารยธรรมของอียิปต์ ก็พบการหล่อสำริดจำนวนมาก

กรรมวิธีในการหล่อสำริดแบบแทนที่ขี้ผึ้ง

กระบวนการนี้เริ่มด้วยการทำแบบจำลองขนาดเท่าจริงซึ่งมักทำด้วยดินน้ำมันสำหรับงานขนาดเล็กและ ดินเหนียวสำหรับงานขนาดใหญ่ จากนั้นก็เป็นขั้นตอนของการทำแม่พิมพ์ซึ่งทำได้ทั้งจากปูนพลาสเตอร์ และแม่พิมพ์แบบยืดหยุ่นซึ่งทำจากวัสดุจำพวกยางซึ่งจะถูกครอบด้วยแม่พิมพ์ปูนอีกครั้งหนึ่ง อาจมีการทำต้นแบบจากปูนพลาสเตอร์ขึ้นเพื่อเก็บรักงานผลงานไว้ในกรณีที่ไม่มีทุนพอสำหรับกระบวนการหล่อสำริด

เมื่อได้แม่พิมพ์แล้ว กระบวนการต่อมาคือการหล่อขี้ผึ้ง อาจมีการเสริมแกนเพื่อความคงที่ของผลงาน จากนั้นสายชนวนจะถูกต่อเพื่อใช้ในการเทโลหะหลอม จากนั้นตัวงานขี้ผึ้งจะถูกเคลือบไว้ด้วยแม่พิมพ์แล้วนำไปเผาจนขี้ผึ้งหลอมละลายและไหลออกมาจนหมด แล้วจึงเทสำริดหลอมลงไปในแม่พิมพ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประมวลผลที่มาและอิทธิพลทางศิลปะ

ข้าพเจ้าได้ประมวลความคิดจากที่มาต่างๆที่ได้รับออกมา ได้แนวทางออกมาว่าการสร้างศิลปะนั้น เป็นกระบวนการที่ใช้ระบายออกและเติมเต็มในเวลาเดียวกัน เป็นพฤติกรรมที่ทำให้คนคนหนึ่งมีความสมบูรณ์ทางจิตใจที่สูงขึ้น มีการระบายออกซึ่งอารมณ์ไม่พึงประสงค์ที่สะสมไว้ภายใน มีการสื่อสารถึงข้อความที่อัดแน่นอยู่ในจิตที่ไม่อาจสื่อสารออกมาได้ด้วยการสื่อสารแบบอื่น รวมไปถึงเป็นการเติมเต็มความรู้สึกว่างเปล่า ความเหงา ความเดียวดาย ของมนุษย์ที่พึงมีอยู่ภายใน รวมไปถึงสร้างคำตอบให้ชีวิตที่ดำเนินไปอย่างไร้จุดหมาย จากที่มาเหล่านี้ ข้าพเจ้ามองเห็นว่า การดำเนินไปของชีวิตนั้น ไม่ได้มีเพียงการดำรงของความเป็นชีวภาพเท่านั้น หากแต่มนุษย์คนหนึ่งหนึ่งจักต้องการการเติบโต และสมบูรณ์ทางจิตวิทยาอีกด้วย ซึ่งในประเด็นนี้ข้าพเจ้ามองเห็นว่าหากไร้ซึ่งการเติมเต็มทางจิตแล้ว สภาพทางกายภาพนั้นอาจยังดำรงต่อไปได้ (ถึงแม้วิทยาศาสตร์สมัยใหม่จะค้นพบว่า สภาพจิตก็ส่งผลสำคัญกับสภาพร่างกาย) แต่ด้วยจิตสำนึกที่จิตใต้สำนึก วิญญาณ หรืออะไรก็ตามแต่นั้นทำให้บุคคลผู้หนึ่งมิอาจขาดการเติมเต็มทางจิตใจได้ โดยข้าพเจ้าได้เจาะจงลงไปในประเด็นของ ความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างและเสพศิลปะ กับ การเติมเต็มสภาพจิตใจดังกล่าว จึงพบว่าความเกินจำเป็นทางชีววิทยานั้นเกิดขึ้นเพียงเพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ทางจิตวิทยา จิตใจของคนผู้หนึ่งถือครองร่างกายของคนผู้นั้นไว้ บงการให้กระทำเรื่องมากมายเกินความจำเป็นเพื่อให้สภาพจิตใจนั้นไม่เกิดความพิการ จากความคิดรวบยอดนี้เองที่ข้าพเจ้าสรุปออกมาเป็นแนวความคิดที่จะกล่าวถึงในหัวข้อต่อไป

เมื่อได้บทสรุปทางความคิดแล้ว ด้านการแสดงออกข้าพเจ้าจึงต้องการแสดงออกถึงความคิดดังกล่าวด้วยมุมมองจากชีวิตของตัวข้าพเจ้าเอง โดยหยิบยกเหตุการณ์บางเหตุการณ์มาแล้วนำมาเป็นต้นความคิดของผลงานข้าพเจ้าด้วยการใช้การ “หยุด” เหตุการณ์นั้นๆไว้เป็นประติมากรรม เช่นเดียวกับผลงานของ Bernini ข้าพเจ้าได้เลือกวิถีทางของลัทธิศิลปะที่เน้นการแสดงออกอารมณ์ภายในคือ Abstract Expressionism โดยหยิบยกรูปทรงของมนุษย์นั้นมาตัดทอนออกจนเหลือเพียงแก่นแท้ของรูปทรง ซึ่งข้าพเจ้ามองว่าสิ่งนั้นคือโครงสร้าง ซึ่งเป็นแก่นแท้ของรูปทรง โครงสร้างนี้เองที่บ่งชี้ทิศทางของรูปทรงนั้นๆ เมื่อข้าพเจ้านำรูปทรงมนุษย์หลายๆรูปทรงมาถลุงให้เหลือเพียงแก่นแล้ว ข้าพเจ้าก็จักเติมอารมณ์ภายในของข้าพเจ้าที่มีต่อโครงสร้างนั้นๆลงไป แต่งเติมเส้นทิศทาง หรือเส้นในจิตนภาพของข้าพเจ้าลงไป รูปทรงมนุษย์ที่เกินจริงและการใช้โครงสร้างและทิศทางของเส้น เมื่อนำทั้งสองสิ่งมาผสมกันจึงได้เป็นผแนวทางของผลงานที่ข้าพเจ้าจะใช้ในการทำศิลปะนิพนธ์ครั้งนี้ และเมื่อประมวลผลไปถึงด้านกระบวนการแล้ว ข้าพเจ้าเลือกกระบวนการ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบคือการเชื่อนโลหะและปั้นปูน ซึ่งในกระบวนการนี้จะสามารถแสดงออกทางอารมณ์ได้เต็มที่ เนื่องจากวิธีการปั้นปูนนั้นเอื้ออำนวย ส่วนอีกกระบวนการคือการหล่อสำริดซึ่งในกระกวนการนี้ ข้าพเจ้าจะสามารถใช้โครงสร้างที่พิเศษได้มากกว่ากระบวนการทั่วไป เพื่อให้แสดงออกทางแนวความคิดได้อย่างเต็มที่

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าได้นำเอา "วิถี" ของศิลปะการแสดงประเภทกายกรรมมาเป็นแบบอย่างในการแสดงออกด้วยประติมากรรม ในการแสดงกายกรรมนั้นนักแสดงจะพยายามแสดงออกถึงความเป็นไปได้ที่ไม่น่าเป็นไปได้ ฝืนขีดจำกัดของร่างกายมนุษย์ เพียงเพื่อความงามทางสายตา

เปรียบท่วงท่าลีลาของกายกรรมนั้นดั่งการกระทำอีกมากมายในชีวิตผู้คนทั่วไปที่กระทำไปเพียงเพื่อความสุข มนุษย์อาจเป็นสัตว์ชนิดเดียวที่นอกจากจะต้องการมีชีวิตอยู่แล้ว ยังกระหายที่จะเสพความสุขอยู่ตลอดเวลา การกระทำมากมายในชีวิตที่เราไม่สามารถอธิบายได้ว่า มันจำเป็นอย่างไร เหตุใดเราถึงต้องการทำสิ่งเหล่านั้นมากเหลือเกิน ภาพเขียนทำให้เราอิ่มหรือ การได้คุยกับเพื่อนรักทำให้เราหายหนาวหรือ การเข้าวัดทำให้เราหายป่วยหรือ... การกระทำเหล่านั้นเองที่ชี้ชัดและเน้นให้เห็นถึงภาวะความเป็นมนุษย์ที่ฝังลึกอยู่ภายในตัวของเรา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3
วิธีการดำเนินการสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าสร้างสรรค์ผลงานประติมากรรมด้วย 2 กรรมวิธี ได้แก่ การเชื่อมโครงเหล็กแล้วปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่มทับ และ กระบวนการหล่อสำริด ซึ่งทั้ง 2 กระบวนการเริ่มการจากทำแบบจำลองขนาดเล็ก

แบบจำลองและการพัฒนาแบบจำลอง

แบบจำลองชุดที่ 1

รูปที่ 22 แบบจำลองชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

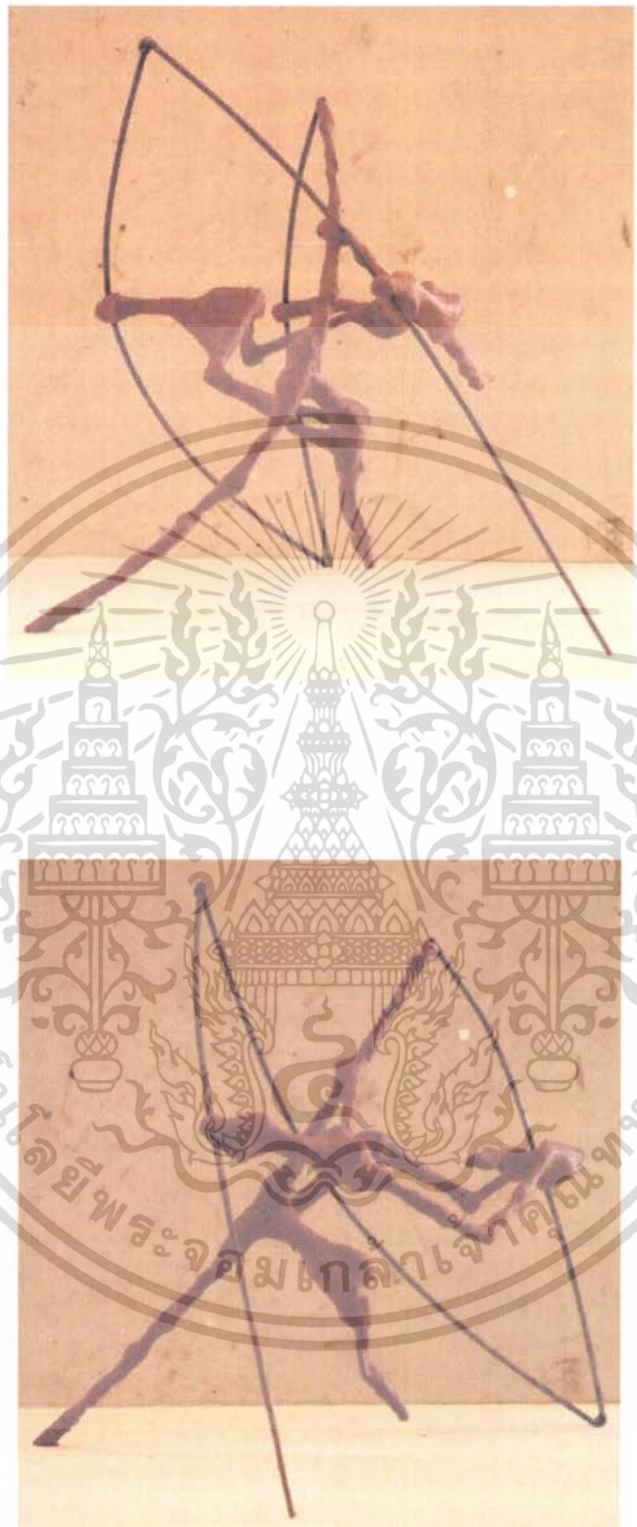

รูปที่ 23 แบบจำลองชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 24 แบบจำลองชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

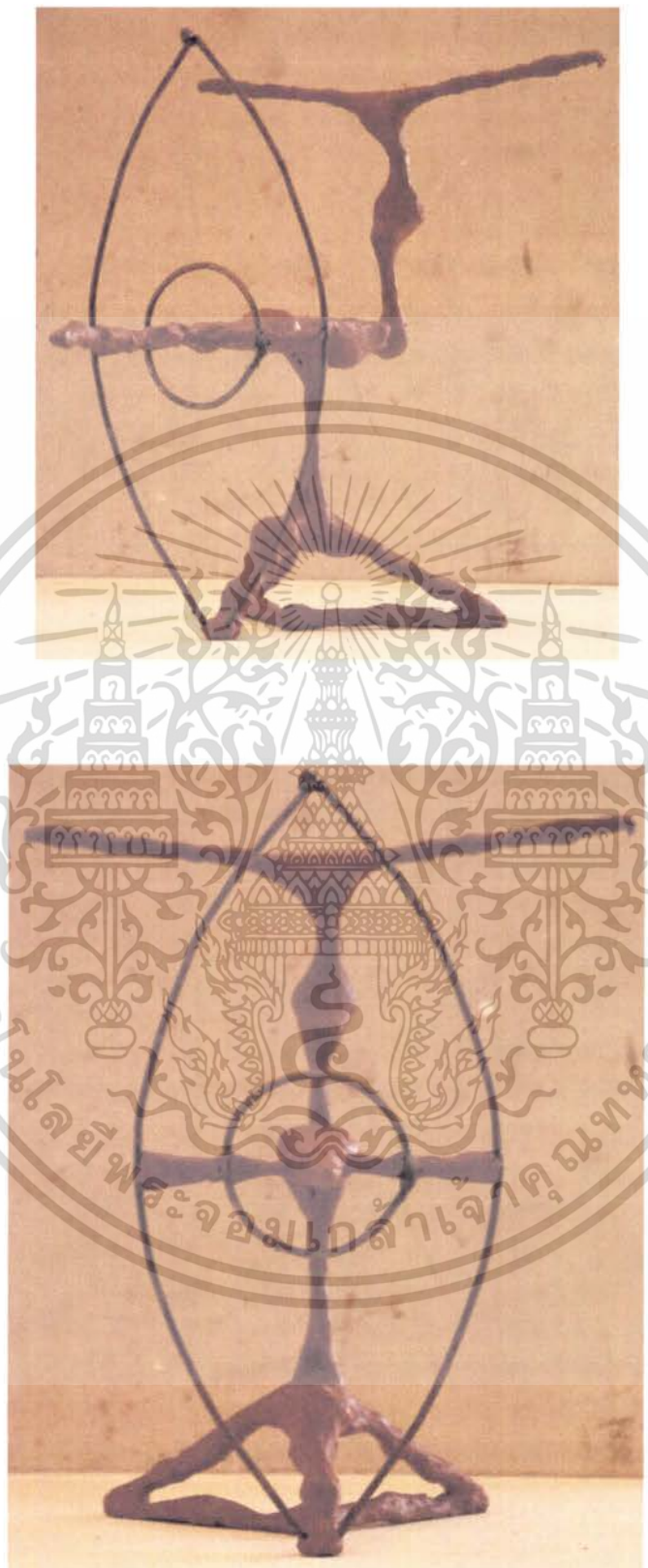

รูปที่ 25 แบบจำลองชิ้นที่ 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 1

ความปฏิสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์ที่ทำให้เกิดความสับสนวุ่นวายและข้อขัดแย้งภายใน แรงขับที่มองไม่เห็นซึ่งผลักดันให้ผู้คนก้าวเข้าสู่การแข่งกันแย่งชิงของสังคมเมือง การหาที่พึ่งพิงทางจิตใจ ความหลอกลวงมากมายที่ตามเข้ามาในชีวิต รวมไปถึงน้ำจิดน้ำใจของผู้คนที่ช่วยเหลือกัน ซึ่งท้ายสุดแล้วที่มนุษย์ทุกคนต่างต้องสร้างความวุ่นวายให้กับชีวิตตัวเองก็เพราะต้องการการเติมเต็มของชีวิตที่ว่างเปล่า.

ข้าพเจ้าได้นำเอา *แบบจำลองชิ้นที่ 1* ไปขยายเป็นผลงานจริงเพราะความสมบูรณ์ในทางองค์ประกอบ ซึ่งให้ความรู้สึกของความเคลื่อนไหวได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 2

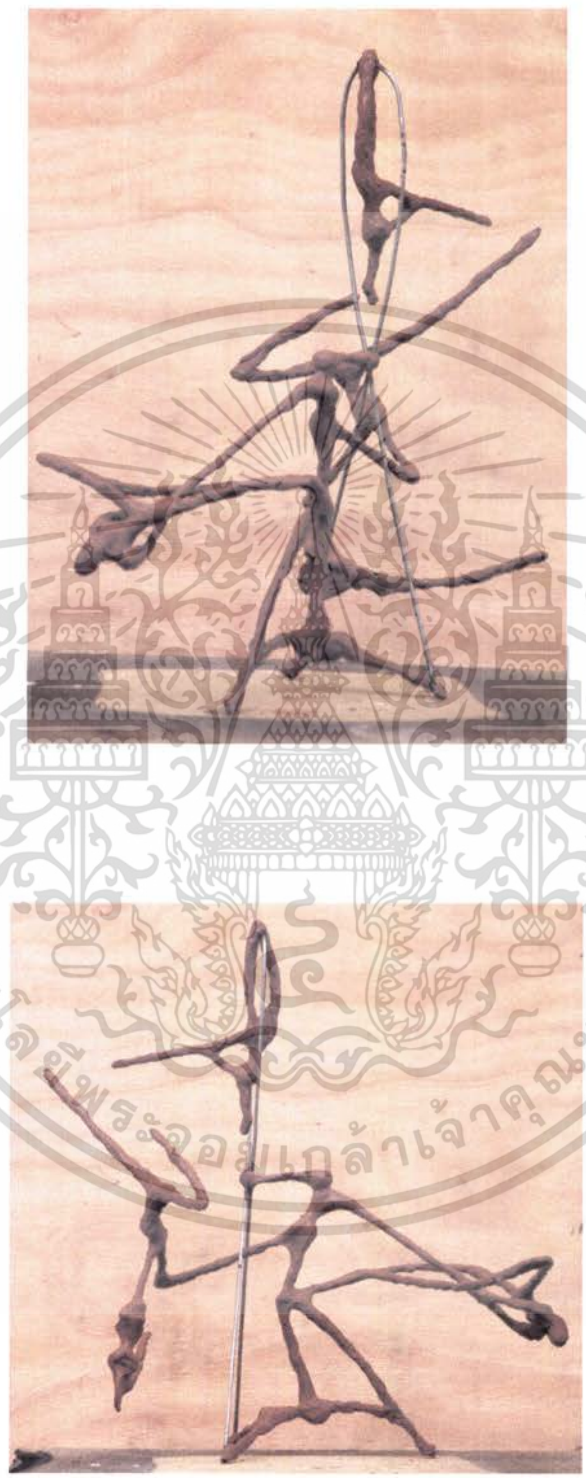

รูปที่ 26 แบบจำลองชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

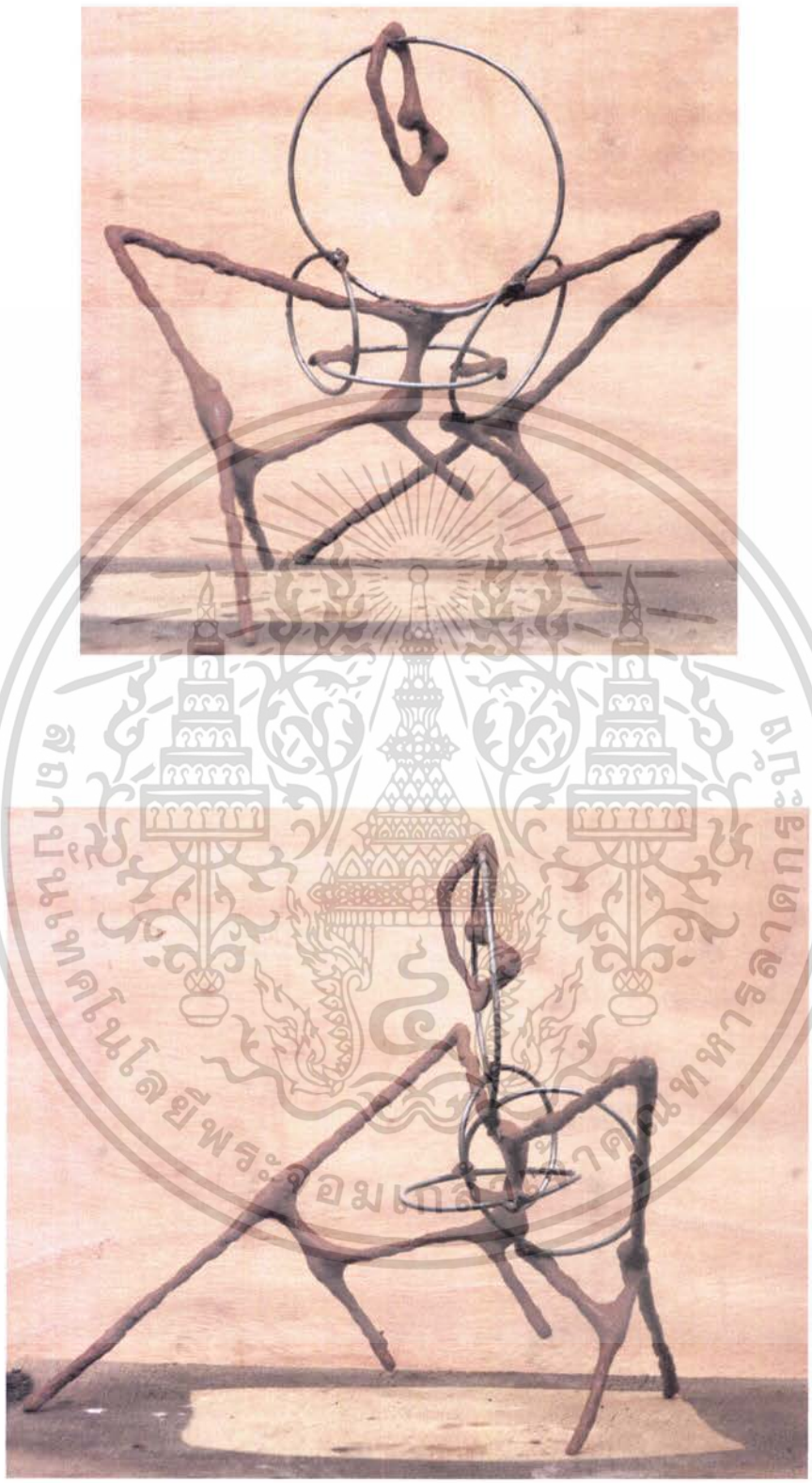

รูปที่ 27 แบบจำลองชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

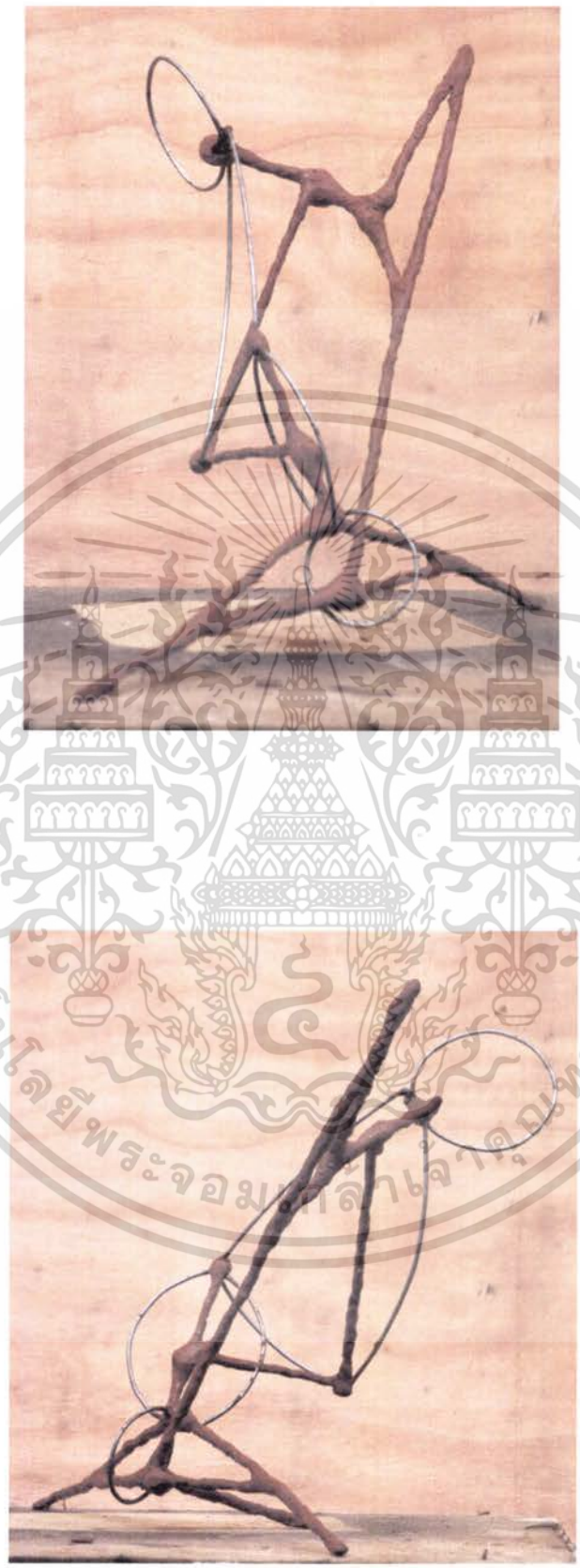

รูปที่ 28 แบบจำลองชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 2

ความเกินจริงที่เกิดขึ้นจริง ความเกินจำเป็นที่ขาดมิได้ ความวุ่นวายที่ทุกคนวิ่งเข้าหา เพราะชีวิตของมนุษย์ไม่อาจอยู่อย่างเรียบง่ายแต่เพียงลำพัง ทุกคนต่างตามหาความหายของการมีตัวตน คำตอบของการค้นหาความหมายของชีวิต ปลายทางของทางเดินสายนี้ อาจไม่มีจริงเลยก็เป็นได้ แต่สิ่งที่มีจริงคือการเดินทางที่เต็มไปด้วยรสชาติของการมีชีวิต

ในแบบจำลองชุดที่ 2 นี้ข้าพเจ้าได้เพิ่มการใช้สัดส่วนคนที่เกินจริงเข้าไปในแบบจำลองเพื่อเน้นออกถึงความเกินพอดี และความเกินจริง และมีการหาขีดจำกัดของการใช้เส้นให้เกินกว่าแบบจำลองชุดแรก

ข้าพเจ้าได้เลือกเอา *แบบจำลองชิ้นที่ 3* ไปขยายเป็นงานจริงเพราะองค์ประกอบที่แสดงออกได้ดีถึงความเกินจริงและความพยายามที่มากเกินพอดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 3

รูปที่ 29 แบบจำลองชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

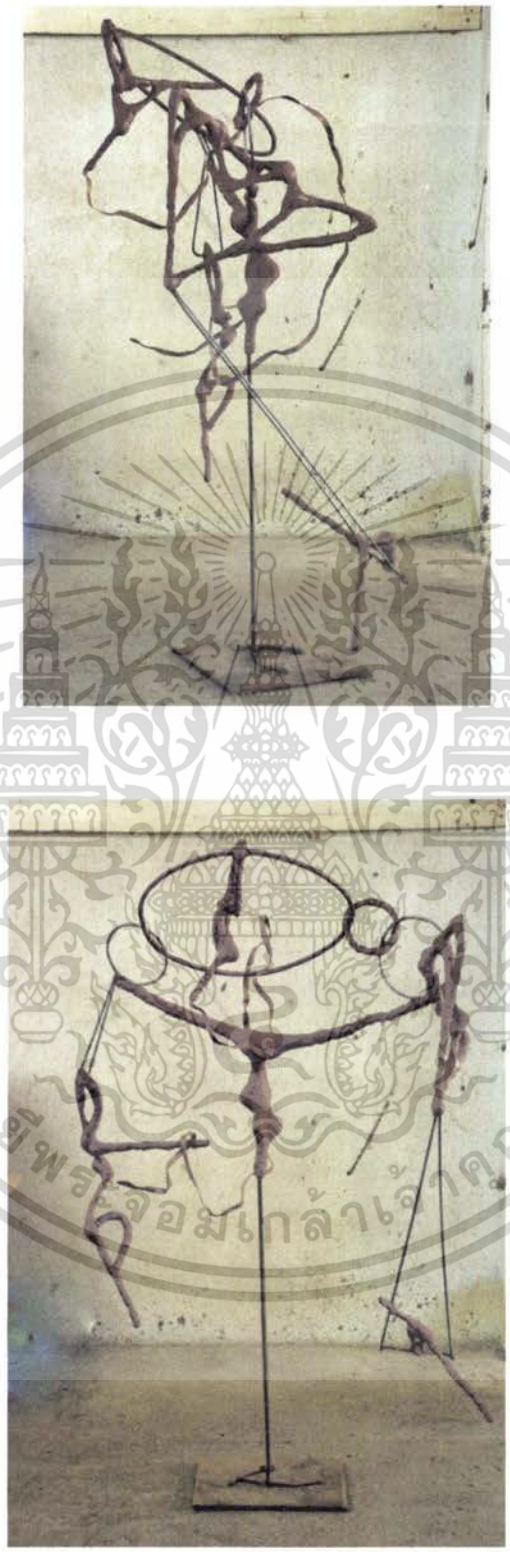

รูปที่ 30 แบบจำลองชิ้นที่ 2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบจำลองชุดที่ 3

ความเกาะเกี่ยวพัวพันของบรรดาสารวัฏสังขารที่ขนานนามว่ามนุษย์ ต่างขาดซึ่งกันและกันได้ไม่ ยอมแบกรับไว้เพื่อให้ผู้อื่นได้โลดแล่น ยอมเป็นแท่นเพื่อให้เกิดความงาม.

ในแบบจำลองชุดที่ 3 ข้าพเจ้าได้เพิ่มการใช้โครงสร้างแบบเสาค้ำยันเข้ามาในแบบจำลอง เพื่อสร้างความรู้สึกใหม่ให้กับผลงาน อีกทั้งเพื่อใช้ความพิเศษในขีดจำกัดของกระบวนการหล่อสำริดอีกด้วย

ข้าพเจ้าได้เลือกเอาแบบจำลองชิ้นที่ 1 ไปเป็นต้นแบบในการทำผลงานสำริดเพราะ ให้ความรู้สึกถึงความมากมายเกินจริง และการแบกรับได้ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการสร้างสรรค์ผลงาน

ข้าพเจ้าได้นำแบบจำลองชุดที่ 1 และ 2 ไปขยายด้วยกรรมวิธีการ เชื่อมโลหะและปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม ส่วนแบบจำลองชุดที่ 3 ใช้กรรมวิธีการหล่อสำริด โดยมีรายละเอียดดังนี้

กระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม

อุปกรณ์

1. เหล็กเส้น - ใช้ในการขึ้นโครงสร้างโลหะ	
2. ท่อเหล็ก - ใช้ในสร้างเส้นในผลงาน	
3. electrode (ธูปเชื่อมเหล็ก) - ใช้ในการเชื่อมโครงสร้างโลหะ	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

4. ถุงมือ - ใช้ป้องกันอันตรายในการเชื่อมโละ	
5. หน้ากาก - ใช้ป้องกันอันตรายในการเชื่อมโละ	
6. พัดลม - ใช้เป่าควันจากการเชื่อมโลหะ	
7. ตะแกรงลวด - ใช้หุ้มโครงสร้างโลหะในการปั้นปูน	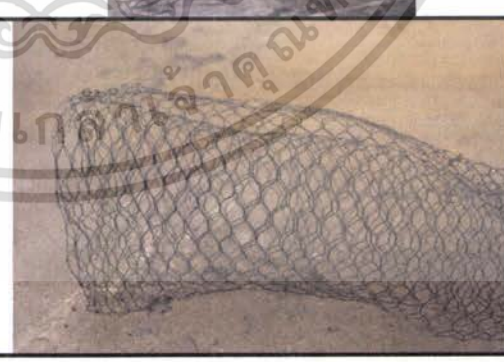

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. ลวด - ใช้ยึดตะแกรงลวดเข้ากับโครงสร้างโลหะ	
9. ผ้ากระสอบ - ใช้เสริมเส้นใยในการปั้นปูน	
10. ปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม - ใช้ผสมน้ำเพื่อปั้นรูปทรง	
11. ผงวัสดุต่างๆ - ผสมปูนเพื่อสร้างพื้นผิว	

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

12. กะละมังเคลือบ - ใช้ในการผสมปูน	
13. กระป๋องน้ำ - ใช้ในขั้นตอนการตกแต่งปูน	
14. ตะไบ - ใช้ในการขัดแต่งปูน	
15. สี - ใช้ในการทำสี	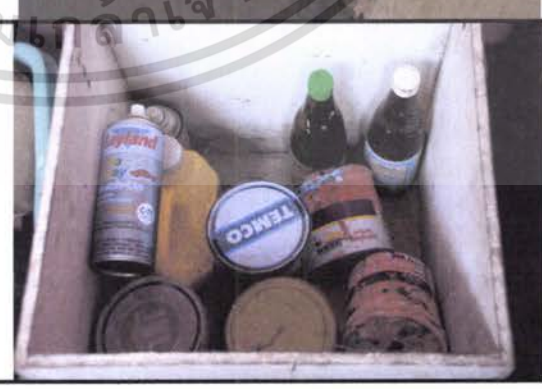

รูปที่ 31 อุปกรณ์ของกระบวนการเชื่อมโลหะและปั้นปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่ม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

1. งอท่อเหล็กให้ได้ตามแบบที่ต้องการ

รูปที่ 32 เครื่องงอท่อเหล็ก

รูปที่ 33 นำท่อเข้าใส่ในเบ้างอ

รูปที่ 34 ท่อเหล็กถูกงอให้โค้งเท่ากันโดยตลอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. เชื่อมเหล็กเป็นโครงสร้างตามแบบจำลอง

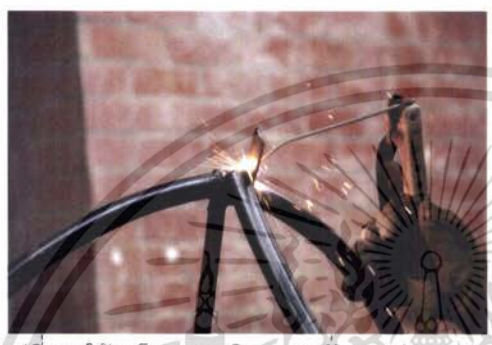

รูปที่ 35 ใช้เหล็กแบนเสริมความมั่นคงของรอยต่อ

รูปที่ 36 เชื่อมโครงสร้าง

รูปที่ 37 เชื่อมเหล็ก 2 เส้นติดกัน

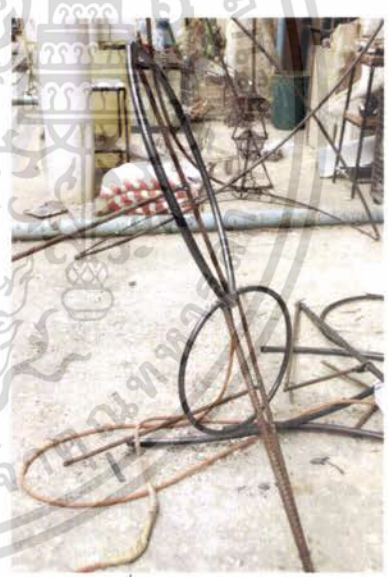

รูปที่ 38 โครงสร้างเหล็ก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3. หุ้มโครงเหล็กด้วยตะแกรงลวด

รูปที่ 39 โครงเหล็กที่หุ้มตะแกรงลวดแล้ว

4. ใช้ผ้ากระสอบชุบปูนพลาสเตอร์ที่มีส่วนผสมของยิปซั่มแปะลงบนโครงตะแกรงลวด

รูปที่ 40 โครงสร้างที่ถูกแปะด้วยผ้ากระสอบชุบปูน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ปั้นปูนทับลงบนผ้ากระสอบ ให้ได้รูปทรงที่ต้องการ

รูปที่ 41 การผสมปูนพลาสเตอร์และยิปซั่มเพื่อใช้ในการปั้น

รูปที่ 42 โครงสร้างที่ถูกปั้นปูนทับ

6. ขัดแต่ง และเติมรายละเอียด และทำสีผลงาน

รูปที่ 43 ขัดแต่ผลงานด้วยตะไบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กระบวนการหล่อสำริด

อุปกรณ์

1. ขี้ผึ้ง - ใช้เป็นวัสดุในการทำแบบจำลองขี้ผึ้ง	
2. เตาต้มขี้ผึ้ง - ใช้ในการหลอมขี้ผึ้ง	
3. ไม้พาย - ใช้ในการปั้นขี้ผึ้งให้ได้รูปที่ต้องการ	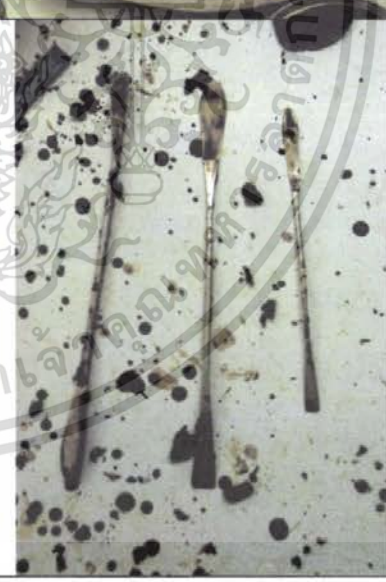

รูปที่ 44 อุปกรณ์ในการทำต้นแบบขี้ผึ้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนในการสร้างสรรค์

1. ปั้นขี้ผึ้งแยกตามแบบจำลอง โดยแยกเป็นส่วนๆ	
2. ส่งแบบขี้ผึ้งเข้าสู่กระบวนการต่อสายชนวน	
3. ส่งแบบเข้าพ่นแม่พิมพ์สำหรับเทสำริด	
4. เทสำริดหลอมลงในแม่พิมพ์	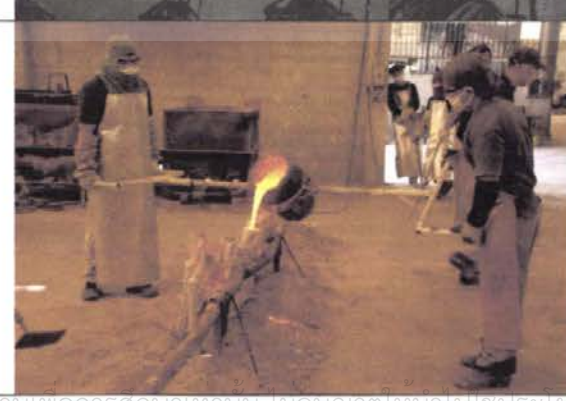

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

5. เก็บรายละเอียดของผลงานที่ออกมาเป็นโลหะแล้ว	
6. เชื่อมผลงานแต่ละส่วนเข้าด้วยกัน	
7. ทำสี	

รูปที่ 45 กระบวนการหล่อสำริด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4
วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ในผลงานแต่ละชิ้นของข้าพเจ้า มีแนวความคิดเดียวกันแต่แปลกแยกกันในรายละเอียด ซึ่งก็แปรผันไปตามชีวิตที่ข้าพเจ้าดำเนินไป สิ่งต่างๆที่เข้ามาอยู่ตลอดเวลาทำให้ผลงานของข้าพเจ้ามีการลื่นไหลทางความคิดไปเรื่อยๆ และในด้านทัศนธาตุนั้นข้าพเจ้ามีความตั้งใจที่จะค้นหาความสามารถและความพิเศษของ เส้น อยู่เป็นเบื้องต้น และมีการใช้รูปทรงมนุษย์มาบอกเล่าเรื่องราวต่างๆ ดังที่จะแสดงให้เห็นรายละอียดดังนี้

การวิเคราะห์ทัศนธาตุ

ทางด้านองค์ประกอบศิลป์ ในผลงานของข้าพเจ้ามีการใช้ เส้น ระนาบ พื้นผิว ที่ว่าง และรูปทรง ด้วยการทำศิลปะนิทนธ์ครั้งนี้ ข้าพเจ้าจงใจค้นหาความสามารถของ เส้น และทัศนธาตุอื่นๆที่มาสารถผสมผสานกันได้อย่างลงตัว

ผลงานชิ้นที่ 1

รูปที่ 46 ผลงานชิ้นที่ 1

รูปทรง

รูปทรงเป็นทัศนธาตุที่ข้าพเจ้านำมาใช้เพื่อบ่งบอกเรื่องราวต่างๆตามที่ข้าพได้ต้องการจะ "หยุด" เหตุการณ์นั้นๆเอาไว้โดยข้าพเจ้าใช้รูปทรงคน 3 รูปทรงเกาะเกี่ยวพันกัน โดยมีรูปทรงคนหนึ่งที่แบกรับน้ำหนักของรูปทรงที่แล่นลวดลายอยู่ด้านบน ส่วนอีกรูปทรงหนึ่งคล้ายจะปิดตา หรือดึงศีรษะของรูปทรงที่รับน้ำหนักออกมาจากตำแหน่ง เปรียบเป็นการปิดตาผู้หนึ่งซึ่งคอยช่วยเหลือค้ำชูผู้อื่นจากความจริง ซึ่งรูปทรงแต่ละรูปทรงจะแสดงออกซึ่งท่าทางที่ผิดปกติ และเกินจริง ดังเช่นเหล่านักกายกรรมที่แสดงออกท่าทางต่างๆที่เหนือธรรมชาติเพื่อความงดงามทางสุนทรียภาพ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

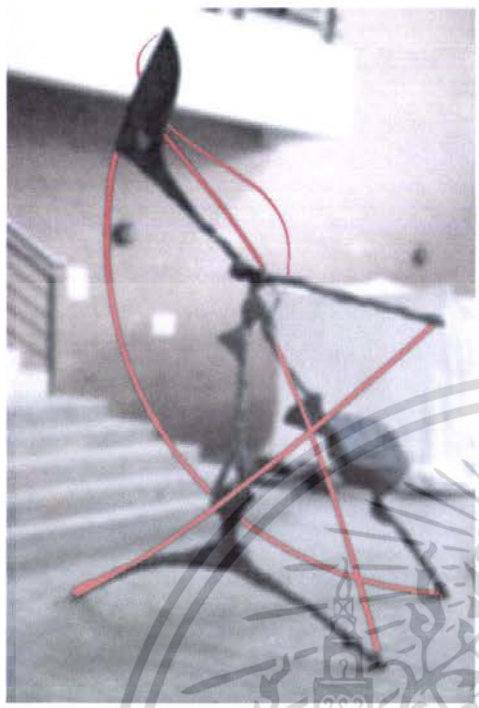

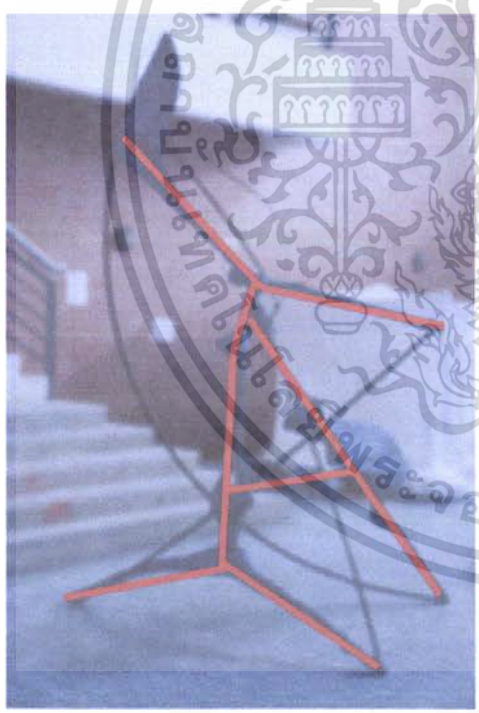

รูปที่ 47 เส้นและเส้นโครงสร้างในผลงานชิ้นที่ 1

เส้น

องค์ประกอบที่สำคัญและโดดเด่นในผลงานของข้าพเจ้าคือเส้น เส้นเกิดจากจุดที่เรียงต่อกัน จัดได้ว่าเป็นทัศนธาตุพื้นฐาน เมื่อเส้นลากไปและวนกลับมาที่เดิม จะก่อให้เกิดรูปทรงปิด ความพิเศษของเส้นในงาน 3 มิติคือ โดยตัวเองแล้วเส้นมีเพียงความยาว และความหนาเพียงเล็กน้อย กล่าวคือมีเพียง 2 มิติ แต่ในโลกความจริงที่มี 3 มิตินั้น เส้นกลับมีมิติของความลึกขึ้นมาอย่างน่ามหรรศจรรย์ การบิดงอของเส้น ทำให้เกิดเส้นที่แตกต่างกันในแต่มุมมองของผลงาน

ในผลงานของข้าพเจ้า เส้นถูกนำมาใช้เพื่อเน้นการเคลื่อนไหวที่ถูกหยุดนิ่งไว้ แรงเหวี่ยงที่เป็นนามธรรมนั้นถูกแทนค่าออกมาด้วยเส้นโค้ง อีกทั้งเส้นที่สะบัดพริ้วไหวรับกับรูปร่างที่ลื่นไหล นอกจากเส้นบริสุทธิ์ที่มีในผลงานของข้าพเจ้า รูปทรงในผลงานของข้าพเจ้าก็มีทิศทางที่กำหนดจากเส้นโครงสร้าง กล่าวคือ มีเส้นแกนเป็นโครงสร้างหลักของผลงาน รูปทรงต่างๆถูกแต่งเติมออกมาจากเส้นโครงสร้างเหล่านี้ ซึ่งเส้นโครงสร้างเหล่านี้มีความขัดแย้งกันในทิศทาง มีทั้งเส้น เอียง เส้นตั้งตรง และเส้นนอน ความขัดแย้งเหล่านี้ทั้งก่อให้เกิดความรุนแรงในผลงานและความรู้สึกค้ำยันในเวลาเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 48 ระนาบในผลงานชิ้นที่ 1

ระนาบ

ระนาบ เป็นทัศนธาตุที่ให้ความรู้สึกถึงความแบนราบ ในงาน 2 มิติระนาบให้ความรู้สึกถึงความเป็นสันเหลี่ยม ความเป็นนามธรรม (Abstract) ระนาบที่ใหญ่ให้ความรู้สึกอ้างว้างได้คล้ายกับที่ว่าง ส่วนในงาน 3 มิตินั้น โดยทั่วไประนาบหลายๆระนาบจะถูกใช้ หากนำมาต่อกันโดยสนิทขอบจะทำให้เกิดความตัน ความดูแข็งแรงมั่นคง หากนำหลายๆระนาบมาซ้อนกันโดยมีความเหลื่อมล้ำเล็กน้อย จะสร้างความเคลื่อนไหวในผลงาน ในผลงานของข้าพเจ้าได้นำระนาบมาใช้สร้างความเคลื่อนไหวโดยการนำระนาบนั้นมาบิด ให้ได้อารมณ์ของความพริ้วไหวที่ถูกหยุดนิ่งไว้

รูปที่ 49 พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 1

พื้นผิว

ข้าพเจ้าใช้พื้นผิวที่แตกต่างกันไปในแต่ละส่วนของผลงาน โดยมีทั้งพื้นผิวที่เกิดจากปริมาตรของตัวประติมากรรมเอง และพื้นผิวที่เป็นคราบ พื้นผิวทั้งหลายนั้นถูกใช้เพื่อการแสดงออกทางอารมณ์ โดยเฉพาะพื้นผิวที่เกิดการจากปั้นปูนนั้นเป็นผิวที่เกิดจากอารมณ์ฉับพลันของตัวข้าพเจ้าในเวลาที่นั้นๆ ซึ่งแปรเปลี่ยนไปในแต่ละส่วนของผลงาน ส่วนพื้นผิวที่เกิดจากคราบสีนั้น ถูกนำมาใช้เพื่อขับความเด่นในแต่ละส่วนของชิ้นงานให้มีน้ำหนักเข้มอ่อนต่างกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

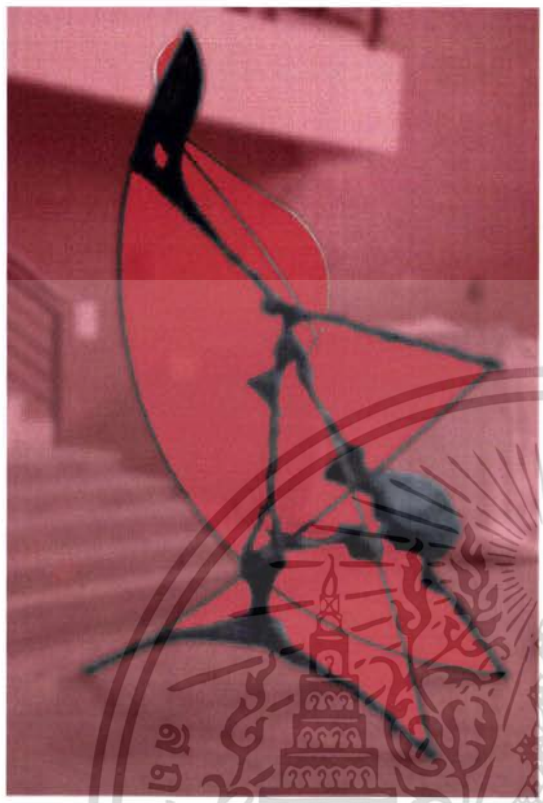

รูปที่ 50 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 1

ที่ว่าง

เนื่องจากผลงานของข้าพเจ้าสร้างขึ้นจากเส้นโครงสร้าง เมื่อเส้นมาบรรจบกันย่อมทำให้เกิดที่ว่างภายใน นอกจากนั้นแล้วผลงานที่ไม่ได้เป็นปริมาตรขนาดใหญ่ ย่อมเกิดความสัมพันธ์กับที่ว่างภายนอก ซึ่งที่ว่างที่เข้ามาไหลวนอยู่ในผลงานของข้าพเจ้าทำให้เกิดความรู้สึกของความเบา เคลื่อนไหวได้ ไม่ทำให้เกิดความอึดอัดเมื่อเสพงาน ที่ว่างนั้นเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งซึ่งเป็นทัศนธาตุที่ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นด้วยตัวข้าพเจ้า แต่ถูกข้าพเจ้าปล่อยหธาตุนี้ลอยผ่านผลงานไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 2

รูปที่ 51 ผลงานชิ้นที่ 2

รูปทรง

ในผลงานชิ้นนี้ข้าพเจ้าใช้ รูปทรงมนุษย์ และเส้นที่ลากต่อกันจนเป็นรูปร่างปิด โดยรูปร่างนั้นเป็นรูปของห่วง และรูปทรงของคนที่ยึดเกาะห่วงไว้ รวมถึงบิดเบือนห่วงในเวลาเดียวกัน รูปทรงมนุษย์ที่ข้าพเจ้านำมาใช้มีการบิดเบือนสัดส่วนให้เกินจากความเป็นจริง เพื่อเน้นการแสดงออกของแนวความคิด ให้รู้สึกได้ถึงความเกินจริงที่นักกายกรรมแสดงออกเพื่อให้ได้มาซึ่งความงาม

รูปที่ 52 พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 2

พื้นผิว

พื้นผิวที่ข้าพเจ้าใช้ในผลงานชิ้นที่ 2 ยังคงเป็นพื้นผิวที่เกิดจากการปั้นด้วยมือ และการผสมผงวัสดุลงไปในเนื้อปูน โดยทำให้เกิดพื้นผิวหยาบขรุขระ และร่องรอยที่เกิดจากนิ้วมือต่างๆ ความไปถึงร่องรอยที่เกิดจากอุปกรณ์ที่ทำให้เกิดพื้นผิวเรียบ

นอกจากพื้นผิวที่เกิดจากปริมาตรของตัวงานแล้ว ในผลงานของข้าพเจ้ายังมีพื้นผิวที่เกิดจาก สี และคราวของสีซึ่งทำให้เกิดการเน้น น้ำหนักเบาเข้มที่ต่างกันไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 53 เส้น และเส้นโครงสร้างในผลงานชิ้นที่ 2

เส้น

ข้าพเจ้าพัฒาการใช้เส้นจากผลงานชิ้นแรก โดย นอกจากใช้เส้นโค้งแล้ว ข้าพเจ้ายังนำเส้นมาลากต่อกันจนเกิดเป็นรูปร่างต่างๆ เช่นรูปวงกลมหรือวงรี ซึ่งเส้นในผลงานของข้าพเจ้ามีความแตกต่างทางพื้นผิวและวัสดุจากรูปทรงคน เพื่อเน้นความแตกต่างของตัวเนื้อหาในงานและเน้นความขัดแย้งของรูปทรงอีกด้วย

เช่นเดียวกับผมงานชิ้นแรก รูปทรงมนุษย์ที่ข้าพเจ้านำมาใช้ในผลงานนั้น มีการวางโครงสร้างจากเส้นแกนภายใน เพื่อให้รูปทรงดังกล่าวมีทิศทางที่ชัดเจน นอกจากนั้นข้าพเจ้ายังพัฒนาทิศทางของเส้นโครงสร้างให้มีความขัดแย้งกันมากขึ้นเพื่อเพิ่มพลังให้กับความไม่กลมกลืนของทิศทาง เส้นเอียงที่ข้าพเจ้านำมาใช้ทำให้เกิดอารมณ์ของการพุ่งไปข้างหน้ามากขึ้น โดยเมื่อวิเคราะห์เส้นในผลงานชิ้นนี้จะเห็นว่า เป็นเส้นที่มีความหนาแน่นตรงกลางของผลงาน และกระจายตัวออกไป 4 ทิศทาง และมีเส้นที่บรรจบกันเป็นรูปทรงปิดต่อกันขึ้นไปในแนวดิ่ง เกิดเป็นรูปห่วง4ห่วงที่พันกันไว้

โดยรวมแล้วการใช้เส้นในผลงานชิ้นนี้ของข้าพเจ้า มีความชัดเจนมากขึ้น และในขณะเดียวกันก็มีความซับซ้อนมากขึ้น โดยเส้นทั้ง 2 ชนิดทั้งเส้นโครงสร้างและเส้นที่บรรจบกันเป็นรูปนั้น ต่างก็มีทิศทางที่ชัดเจนของตัวเอง แต่ก็มีความเกี่ยวพันกันและผสมกลมกลืนกันในเวลาเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

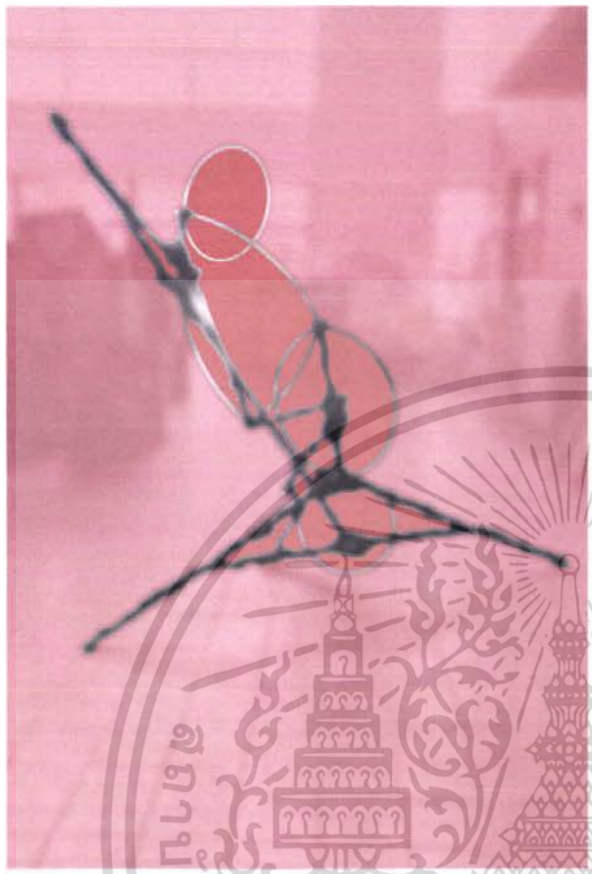

รูปที่ 54 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 2

ที่ว่าง

เช่นเดียวกับในผลงานชิ้นที่ 1 ด้วยผลงานของข้าพเจ้าไม่ได้เป็นปริมาตรกลมตึงทำให้เกิดที่ว่างภายในรูปทรงที่สร้างขึ้น รวมถึงการที่เส้นโครงสร้างแต่ละเส้นนั้นยื่นเข้าไปในที่ว่างภายนอกทำให้ที่ว่างภายนอกผลงานนั้นกลายเป็นส่วนหนึ่งของผลงานไปด้วย ที่ว่างทำให้ผลงานและดูเบา ไม่อึดอัดแน่นเกินไป

ที่ว่างภายในของผลงานชิ้นนี้เกิดขึ้นจากการใช้เส้นที่บรรจบกันจนเกิดเป็นรูป ซึ่งเป็นรูปที่มีเพียงเส้นรอบนอกทำให้เกิดที่ว่างภายในขึ้น อีกส่วนเกิดจากการที่โครงสร้างของผลงานเกิดการทิศทางของเส้นที่ขัดแย้งแต่เชื่อมต่อกัน ทำให้เกิดที่ว่างภายในขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานชิ้นที่ 3

รูปที่ 55 ผลงานชิ้นที่ 3

รูปทรง

ในผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้ายังคงใช้รูปทรงของคนเป็นสัญลักษณ์ในการสื่อเรื่องราว โดยแต่ละรูปทรงมีขนาดลดหลั่นกันลงไป มีรูปทรงหลักที่รับน้ำหนักรูปทรงอื่นๆอยู่ตรงกลางของผลงาน และแตกกิ่งก้านสาขาออกไปเป็นรูปทรงย่อยๆ รูปทรงต่างๆก็แสดงท่าทางออกอย่างเต็มที่ รวมไปถึงการเกาะเกี่ยวพันกันอย่างพิศดาร ที่แต่ละรูปทรงมีต่อกัน เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างกันที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงของมนุษย์

รูปที่ 56 พื้นผิวในผลงานชิ้นที่ 3

พื้นผิว

ในผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้ามีการพัฒนาพื้นผิวให้หลากหลายขึ้นกว่าในผลงาน 2 ชิ้นแรก มีการใช้ผิวตึงมันวาวเพื่อเน้นถึงความเต็มของปริมาตร และมีการใช้เพื่อผิวแบบเรียบแต่ไม่ตึง เพื่อสร้างความรู้สึก ยวบยาบ รวมไปถึงพื้นผิวที่เกิดจากการกระทำลงบนวัสดุ ทั้งการขูดขีด ทุบตี เพื่อความหลากหลายทางการแสดงอารมณ์ได้มากขึ้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 57 เส้นในผลงานชิ้นที่ 3

เส้น

เส้นในผลงานชิ้นสุดท้ายนี้ ถูกแต่งเติมเข้ามาเพื่อเพิ่มความซับซ้อนและสมบูรณ์ให้กับตัวงาน โดยนอกจากจะมีเส้นที่เป็นเส้นโดยแท้แล้ว ยังมีรูปทรงที่มีลักษณะคล้ายเส้นอีกด้วย โดยในผลงานชิ้นนี้ยังใช้เส้นโครงสร้างกำหนดทิศทางของรูปทรงอยู่เช่นเคย โดยทิศทางของรูปทรงในผลงานชิ้นนี้ตั้งใจให้เกิดความหลากหลายในทิศทาง เพิ่มความรู้สึกของความมากจนเกินจะพอดี เสริมเข้าด้วยเส้นที่เติมลงไป ยิ่งเพิ่มความซับซ้อนให้ผลงานมากยิ่งขึ้น โดยเส้นและรูปทรงที่มีระดับความลึกตื้นเมื่อมาทับซ้อนกันทำให้เกิดมิติที่น่าสนใจ

รูปที่ 58 ที่ว่างในผลงานชิ้นที่ 4

ที่ว่าง

เช่นเดียวกันผลงานชิ้นอื่น ผลงานชิ้นนี้เกิดที่ว่างขึ้นการจากใช้เส้นของข้าพเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเส้นในผลงานชิ้นที่ 3 มีความซับซ้อนมากขึ้น ทำให้เกิดที่ว่างในลักษณะของที่ว่างระหว่างเส้น 2 เส้น ทำให้แต่ละส่วนของผลงานมีความรู้สึกเหมือนจะลอยอยู่ในอากาศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อที่ว่างด้านล่างของผลงานมีปริมาณมากกว่าที่ว่างของส่วนบนของผลงานซึ่งมีลักษณะเป็นที่ว่างยิบย่อยจำนวนมาก ให้ความรู้สึกถึงการลอยอยู่รูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 59 ระนาบในผลงานชิ้นที่ 3

ระนาบ

เช่นเดียวกับในผลงานชิ้นแรก ข้าพเจ้าได้ใช้ระนาบที่ถูกบิดให้เกิดความรู้สึกพริ้วและเคลื่อนไหว เข้ามาเสริมในผลงาน โดยระนาบนี้จะถูกบังคับอยู่ในโครงสร้างของเส้นแกน ทำให้รู้สึกเหมือนระนาบนี้หมุนรอบแกนนี้อยู่ ซึ่งระนาบนี้จะมีพื้นผิวที่แตกต่างกันในแต่ละฝั่ง ให้ความรู้สึกของด้านนอกและในซึ่งอยู่บนระนาบเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์การจัดองค์ประกอบของผลงาน

ความหลากหลาย (Variety)

ความหลากหลายถูกนำมาใช้ในผลงานของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าใช้ทัศนธาตุหลายชนิด ทั้งเส้น รูปทรง และพื้นผิว เพื่อสร้างผลงาน ทั้งความหลากหลายของทิศทางและรูปแบบของเส้น ความหลากหลายของพื้นผิวและปริมาตร ความแตกต่างของทิศทางของเส้นโครงสร้างที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในผลงาน รวมไปถึงวัสดุที่แตกต่างกันทำให้เกิดความหลากหลายของพื้นผิว และอารมณ์

สัดส่วน (Proportion)

ข้าพเจ้าได้ใช้สัดส่วนของมนุษย์ที่ผิด และเกินไปจากความเป็นจริง นำบางส่วนมายืดขยายให้เกินไปจากสัดส่วนที่ถูกต้องเพื่อให้เกิดความลงตัว สัดส่วนที่ผิดปรกตินี้ตอบสนองการแสดงแนวความคิดของข้าพเจ้าได้ดีมาก อีกทั้งข้าพเจ้ายังใช้รูปทรงแบบเดียวในในสัดส่วนที่ต่างกันเพื่อแยกระดับความสำคัญของรูปทรง ซึ่งในวิธีการนี้การใช้รูปทรงขนาดเล็กจำนวนมากทำให้เกิดความรู้สึกได้ถึงความหรูหรา ฟุ่มเฟือย เกินพอดี

ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นที่ 1 และ ชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าใช้ความเป็นเด่นทางด้านโครงสร้าง โดยจะมีโครงสร้างหลักซึ่งซ่อนอยู่ภายในรูปทรง จากนั้นนำเส้นมาเสริมเพื่อทำให้ลักษณะของโครงสร้างนั้นเกิดความโดดเด่นขึ้นไปอีก รวมไปถึงการที่ปริมาตรของรูปทรงนั้นต่างกันทำให้ เส้นที่ถูกเติมลงไปนั้นขับให้เส้นโครงสร้างนั้นเกิดความชัดเจนมากขึ้นไปอีก

ความเคลื่อนไหว (Movement)

ในผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าความเคลื่อนไหวเป็นองค์ประกอบที่สำคัญโดยข้าพเจ้าใช้หลักของการ "หยุด" เหตุการณ์ไว้กล่าวคือเลือกท่วงท่าที่แสดงออกถึงความเคลื่อนไหว เช่นการบิดเอี้ยวของรูปทรง หรือการใช้เส้นมาช่วยเน้นให้เกิดความรู้สึกของความเคลื่อนไหว เส้นสองเส้นที่บิดสวนทางกันทำให้ความรู้สึกของการหมุน รวมไปที่ในผลงานชิ้นที่ 3 ซึ่งตัวผลงานนั้นเคลื่อนไหวได้จริงๆ ในผลงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าเลือกใช้เส้นเอียงเป็นโครงสร้างหลักในงาน ซึ่งเส้นเอียงทำให้เกิดความรู้สึกไม่มั่นคง และในที่นี้ให้ความรู้สึถึงการพุ่งออกไปข้างหน้าอีกด้วย โดยรวมแล้วผลงานทุกชิ้นของข้าพเจ้าไม่เกิดความรู้สึกเฉยถึงแม้จะตั้งอยู่นิ่งๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5
บทสรุป

การสร้างศิลปะเปลี่ยนชีวิตข้าพเจ้าและเมื่อชีวิตข้าพเจ้าเปลี่ยนงานศิลปะของข้าพเจ้าก็เปลี่ยน การทำศิลปนิพนธ์ครั้งนี้ข้าพเจ้าจึงเรียกว่า การเดินทาง

แล้วการเดินทางครั้งนี้ก็คล้ายมาถึงปลายทาง... หรือปลายทางนั้นไม่อาจเดินทางไปถึงได้ ข้าพเจ้าก็ไม่อาจแน่ใจ ท้ายสุดแล้วคำตอบหรือความชัดเจนในชีวิตและศิลปะนั้นก็ไม่อาจได้รับคำตอบอย่างแท้จริง คงเป็นวันที่ข้าพเจ้านั้นสิ้นใจไปวันนั้นจึงจะเป็นปลายทางของการเดินทางครั้งนี้

แต่ในทางศิลปะอย่างน้อยข้าพเจ้าก็ได้พบคำตอบบ้างในหลายแง่มุม จากเป้าหมายเชิงองค์ประกอบศิลป์ที่ข้าพเจ้าตั้งใจจะค้นหาความสามารถของทัศนธาตุ "เส้น" นั้นข้าพเจ้าก็ได้พบความสามารถที่พิเศษมากมายของธาตุนี้ ทั้งความสามารถพิเศษที่จะทำให้เกิดความเคลื่อนไหวในผลงาน ความรู้สึกเบาสบายอันเป็นลักษณะเด่น นอกจากนั้นแล้วข้าพเจ้ายังได้พบว่าเส้นนั้นปรากฏอยู่แม้ในรูปทรง เพราะรูปทรงทั้งหลายล้วนแล้วแต่มีแกน ซึ่งคือเส้นโครงสร้าง มีทิศทางที่ชัดเจน โดยเฉพาะในรูปทรงที่มีลักษณะเรียวแหลมมิได้มีปริมาตรเต็มจะเห็นทิศทางของรูปทรงได้ชัดเจน พลังของเส้นที่เมื่อจัดวางอย่างถูกที่และโดดเด่นแล้วอาจหนักแน่นกว่าปริมาตรใดๆก็เป็นสิ่งที่ข้าพเจ้าได้ค้นพบ ศิลปะตอบสนองข้าพเจ้าในแบบ ทั้งทำให้ชีวิตของข้าพเจ้าสมบูรณ์ขึ้นและทำให้ชีวิตข้าพเจ้าสับสนวุ่นวายในเวลาเดียวกัน เหน็ดเหนื่อยอย่างหลีกเลี่ยงมิได้ ข้าพเจ้าค้นพบว่าความรู้สึกภายในโดยเฉพาะความรู้สึกด้านลบถึงจะระบายออกมาเท่าไหร่ก็ไม่รู้จักหมดสิ้น ต่างกับความกระตือรือร้นที่หมดไปอย่างรวดเร็ว ความท้อแท้กลับเติบโตรวดเร็วเสียกว่าเชื้อราในที่อับชื้น

งานศิลปะที่ข้าพเจ้าทำลงไปอาจไม่ได้เปลี่ยนโลกทั้งใบ จริงๆอาจไม่มีงานศิลปะชิ้นไหนทำเช่นนั้นได้จริงๆเป็นเพียงความสมมติทั้งสิ้น แต่สิ่งที่จริงแท้คืองานกระทำใดๆของข้าพเจ้าล้วนเปลี่ยนสิ่งหนึ่ง นั่นคือตัวข้าพเจ้าเอง ตามที่โครงการศิลปะครั้งนี้มีเป้าหมายหลักเพื่อตอบสนองตัวข้าพเจ้าเองเป็นหลัก โครงการศิลปนิพนธ์ครั้งนี้จึงน่าจะจัดได้ว่าประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง นอกจากการสร้างงานศิลปะอันเกินจำเป็นอีก 3 ชิ้นให้กับโลกมนุษย์แล้ว ข้าพเจ้ามีการพัฒนาทางจิตใจเกิดขึ้น แค่นั้นก็คงเพียงพอแล้ว.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ การสร้างสรรค์ผลงานในครั้งนี้ของข้าพเจ้าพบปัญหาทางข้อจำกัดของวัสดุซึ่งวัสดุปูนนั้นมีข้อจำกัดทางด้านพื้นผิว ซึ่งไม่สามารถทำให้เกิดความมันวาวได้เช่นเดียวโลหะที่มักจะควบคุมการขึ้นสนิทได้ลำบาก รวมไปถึงการทำสีซึ่งควบคุมให้เกิดคุณภาพของสีที่ทำได้ยาก สีมักทำให้พื้นผิวของปูนดูไม่สวย โดยปัญหานี้แก้ได้ด้วยการเช็ดสีออกบางส่วนทำให้เห็นเนื้อปูนได้ดีขึ้น

นอกจากนี้แล้วการใช้เส้นเป็นทัศนธาตุหลัก ทำให้หาความลงตัวของผลงานได้ยาก แก้ปัญหานี้ได้โดยการใช้ทิศทางที่ขัดกันของเส้น และการใช้รูปทรงทับลงบนเส้นเปลี่ยนเส้นให้กลายเป็นเส้นโครงสร้าง

ปัญหาอื่นๆที่พบก็อาทิเช่น การขาดความเข้าใจของกระบวนการที่ทำให้ทำงานได้ล่าช้าระยะทางและการเดินทางไปยังโรงงานหล่อริด และ ความสับสนทางความคิดเป็นต้น ซึ่งปัญหาทั้งหลายก็ล้วนแก้ได้ด้วยการให้เวลา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

http://en.wikipedia.org/wiki/Abraham_Maslow วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550

http://en.wikipedia.org/wiki/Abstract_Expressionism วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550

http://en.wikipedia.org/wiki/Alexander_Calder วันที่ 20 ธันวาคม พ.ศ. 2550

http://en.wikipedia.org/wiki/Cirque_du_Soleil วันที่ 24 ธันวาคม พ.ศ. 2550

http://en.wikipedia.org/wiki/Van_Gogh วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2551

http://en.wikipedia.org/wiki/Gian_Lorenzo_Bernini วันที่ 3 มกราคม พ.ศ. 2551

http://en.wikipedia.org/wiki/Stephen_King วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2551

http://en.wikipedia.org/wiki/Welding วันที่ 10 มกราคม พ.ศ. 2551

Stephen King. 2534 . The dark tower. United States of America :Donald M. Grant, Publisher, Inc.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติของศิลปินที่ใช้ในการอ้างอิง

อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder)

รูปที่ 60 "Little Spider", 1940
แผ่นโลหะ เส้นลวด และสี
43 3/4 x 50 x 55 นิ้ว

อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ (Alexander Calder) เกิดในตระกูลของศิลปิน ณ Lawnton, Pennsylvania เมื่อ 22 กรกฎาคม 1898 พ่อของเขา อเล็กซานเดอร์ สเตอร์ลิง คาลเดอร์ (Alexander Stirling Calder) ประติมากรชื่อดัง มีผลงานตามสถานที่สาธารณะมากมายในรัฐ Philadelphia ปู่ของเขา อเล็กซานเดอร์ มิลเน คาลเดอร์ (Alexander Milne Calder) เกิดในประเทศ สก็อตแลนด์ (Scotland) แล้วย้ายมาอยู่ ณ รัฐPhiladelphia ในปี 1868 ส่วนแม่ของเขา นาร์เนต เลดเดอร์เรอร์ คาลเดอร์ (Nanette Lederer Calder) เป็นจิตรกรภาพเหมือนจบการศึกษาจาก Académie Julian and the Sorbonne ประเทศฝรั่งเศส ในระหว่างช่วงปี 1888-1893 จากนั้นได้ย้ายมาอยู่ที่รัฐ Philadelphia ที่ซึ่งเธอได้พบกับอเล็กซานเดอร์ สเตอร์ลิง คาลเดอร์ ขณะศึกษาอยู่ที่ Pennsylvania Academy of the Fine Arts ทั้งสองแต่งงานกันวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 1895

ในปี 1905 พ่อแม่ของเขาได้ย้ายไปอยู่ในไร่ที่เมือง Oracle รัฐ Arizona เขาและพี่สาวอยู่กับเพื่อนของครอบครัว จนถึงปี1906บุตรทั้งสองจึงได้ตามไปอยู่กับครอบครัว จากนั้นครอบครัว Calder ได้ย้ายไปอยู่ที่เมือง Pasadena รัฐ California ที่ซึ่งเขาใช้ห้องใต้ดินเป็นห้องทำงานห้องแรกของเขา เขาเริ่มใช้ลวดทองแดงที่พบจากตามท้องถนนมาทำเครื่องประดับให้ตุ๊กตาของพี่สาว ในวันปีใหม่ของปี 1907 แม่ของเขาได้พาเขาไปชมขบวน Tournament of Roses (Tournament

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

of Roses เป็นขบวนพาเรดประจำปีของเมือง Pasadena ที่มีมาตั้งแต่ปี 1890 มีระยะทาง 13 กิโลเมตร) ในงานนี้เองที่อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ได้ชมการแข่งรถม้าซึ่งกลายเป็นอิทธิพลให้ให้งานของเขาในชุด wire circus

ในปี1990 คาลเดอร์ได้ใช้แผ่นทองเหลืองสร้างประติมากรรมรูปนก และ สุนัขเป็นของขวัญวันคริสต์มาส (Christmas Day) ให้กับพ่อแม่ของเขา ซึ่งชิ้นงานที่เป็นรูปเป็ดที่เคลื่อนไหวได้ นั้นเป็นจุดเริ่มต้นของแบบอย่างเฉพาะตัวของเขาต่อมา

ในปี 1910 ครอบครัวของเขาได้ย้ายกลับไปยัง Philadelphia ซึ่งเขาได้เข้าเรียนที่ Germantown Academy เป็นช่วงระยะเวลาสั้นๆ แล้วไปเรียนต่อที่ Croton-on-Hudson ที่ New York ที่ซึ่งเขาได้รู้จักกับจิตรกรเอเวอร์เร็ต ชิน (Everett Shinn) ทั้งคู่ได้สร้างรถไฟขนาดเล็กที่ขับเคลื่อนด้วยแรงโน้มถ่วง จากนั้นเขาได้ย้ายไปอยู่ ณ Spuyten Duyvil ใกล้กับ Tenth Street Studio ซึ่งพ่อของเขาเช่าไว้เขาได้เข้าศึกษาที่โรงเรียน Yonkers High

ในปี1912 อเล็กซานเดอร์ สเตอร์ลิง คาลเดอร์ผู้เป็นบิดาได้รับแต่งตั้งให้เป็นหัวหน้าฝ่ายประติมากรรมของนิทรรศการ Panama Pacific International Exposition ซึ่งงานดังกล่าวจัดขึ้นในปี 1915 ซึ่งทำให้ อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ ต้องย้ายกลับไปเรียนที่ California จนจบการศึกษาจาก Lowell High School ที่เมือง San Francisco

ถึงแม้ว่าครอบครัวเขาจะส่งเสริมให้ลูกฝักใฝ่ในทางศิลปะ แต่ก็ไม่ต้องการให้เขาประกอบอาชีพเป็นศิลปิน เพราะความไม่มั่นคงของรายได้ เขาจึงได้ไปศึกษาต่อทางวิศวกรรมเครื่องกลที่ Stevens Institute of Technology เมือง Hoboken รัฐ New Jersey หลังจบการศึกษาในปี 1919 เขาได้ทำงานด้านวิศวกรรม และนักเขียนแบบให้บริษัท New York Edison

ในปี 1922 เขาได้งานบนเรือโดยสาร H. F. Alexander ซึ่งท้องฟ้าอันงดงามบนเรือสร้างความบันดาลใจให้เขาเป็นอย่างมาก เมื่อเข้าเทียบฝั่งเขาได้ไปทำงานที่โรงงานตัดไม้ในรัฐ Washinton ทิวทัศน์ของภูเขาดลใจให้เขาย้ายกลับไปยัง New York เพื่อเป็นศิลปิน

บนเส้นทางสายศิลปินที่ New York นั้น Calder ได้เข้าทำงานกับฝ่ายวารสารของตำรวจ มีงานหนึ่งเขาได้รับหน้าที่ให้เสกตภาพของ คณะละครสัตว์ Ringling Brothers and Barnum and Bailey Circus ซึ่งนำเขาไปสู่ความหลงไหลในละครสัตว์ซึ่งมาปรากฏภายในงานช่วงต่อมา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

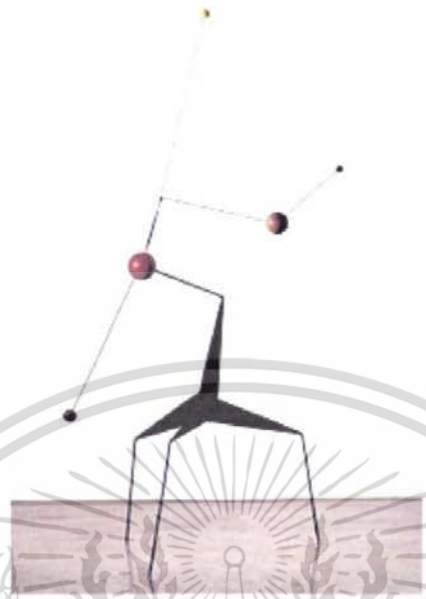

รูปที่ 61 "Morning Star", 1943
แผ่นโลหะ, เส้นลวด, ไม้ และ สี
76 3/4 x 48 3/8 x 45 ¼ นิ้ว

ในปี1926 คาลเดอร์ได้ย้ายไปอยู่ Paris เขาได้เริ่มออกแบบและสร้างของเล่นเครื่องกล ในฤดูใบไม้ร่วงปีนั้นเองที่เขาสร้างผลงาน Cirque Calder ซึ่งเป็นเครื่องกลจำลองการแสดงละครสัตว์ขนาดเล็กที่สามารถพกพาใส่กระเป๋าไปแสดงทั้งที่สหรัฐอเมริกา และ ฝรั่งเศส ได้

รูปที่ 62 "Cirque Calder"

1926-1930

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เมื่อกลับมายังสหรัฐอเมริกาในปี 1927 เขาได้ออกแบบของเล่นเครื่องกลสำหรับเด็กที่ถูกนำไปผลิตโดยบริษัท Gould Manufacturing Company

ในปี1928 เขาได้แสดงเดี่ยวผลงานครั้งแรกที่ Weyhe Gallery ใน New York

ปี1929 Calderได้แสดงเดี่ยวผลงานชุด Cirque Calder ใน Paris ที่Galerie Billiet ในปีนั้นเองที่เขาได้พบกับว่าที่ภรรยาของเขา Louisa James ซึ่งทั้งคู่ได้แต่งงานกันในปี 1931

รูปที่ 63 "Triple Gong", 1951
แผ่นโลหะ , เส้นลวด และ สี
31 x 68 นิ้ว

ระหว่างที่พักอยู่ใน Paris เขาได้พบกันศิลปินหัวก้าวหน้าหลายคนอาทิ โจอาน มีโร (Joan Miró), ยีน อาร์พ (Jean Arp) และ มาเซล ดูชอมป์ (Marcel Duchamp) ซึ่งการได้ไปชมstudioของปิเอ มอนเดรียน (Piet Mondrian) นี่เองที่ทำให้เขาผกผันมาทำงานนามธรรม (Abstract)

จากนั้นมาเขาได้พัฒนางานจากชุด Cirque Calder ไปในแนวทางที่ต่อมาถูกเรียกว่า "Mobiles" โดยใช้การลองผิดลองถูก มีการใช้การถ่วงสมดุลย์ของคาน เพลา และการใช้สายพานจนในที่สุดแล้วนำไปสู่ประติมากรรมที่เคลื่อนไหวได้โดยการไหลเวียนของอากาศในห้องแสดงงาน ซึ่งเป็นผลงาน Mobiles ของเขาอย่างแท้จริง ในขณะเดียวกันเขาได้สร้างผลงานประติมากรรมนามธรรม ที่ตั้งอยู่ได้ด้วยตัวเองซึ่งถูกเรียกว่า "Stabiles"

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 64 "Flamingo", 1972
แผ่นโลหะและสี
15 5/8 x 18 1/8 x 10 นิ้ว

คาลเดอร์และภรรยาย้ายกลับมาสหรัฐและได้ซื้อไร่อยู่ที่เมือง Roxbury รัฐ Connecticut เขายังคงเปิดการแสดง Cirque Calder จนกระทั่งสงครามโลกครั้งที่ 2 ความขาดแคลนโลหะทำให้เขาหันไปทำงานประติมากรรมจากไม้แทน

หลังจบสงคราม ในปี1950 Calder หันเหไปสร้างงานประติมากรรมจำวพกอนุสาวรีย์ เช่น "125" ที่สนามบิน JFK และ "La Spirale" ที่องค์กร UNESCO ใน Paris อีกทั้งงานประติมากรรมขนาดใหญ่ที่สุดของเขาคือ "El Sol Rojo" ที่สร้างขึ้นให้การแข่งโอลิมปิคเกมส์ ที่ประเทศ Mexico ซึ่งมีความสูงถึง 20.5 เมตร

ปี 1969 Calderได้สร้างผลงานประติมากรรม "La Grande Vitesse" ตั้งอยู่ ณ รัฐ Michigan ซึ่งเป็นผลงานประติมากรรมโดยงบประมาณของรัฐชิ้นแรกของสหรัฐอเมริกา

ปี 1970 ผลงานประติมากรรม "WTC Stabile" ได้ถูกติดตั้งหน้าตึก World Trade Center จนวันที่ 9 กันยายน 2001 ที่ตึกดังกล่าวถูกทำลายลง

อเล็กซานเดอร์ คาลเดอร์ เสียชีวิตเมื่อวันที่ 11 พฤศจิกายน 1976

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วินเซนต์ ฟาน ก๊อก (Vincent Van Gogh)

รูปที่ 65 "ภาพเหมือนของศิลปิน"

วินเซนต์ วิลเลม ฟาน ก๊อก (Vincent Willem van Gogh) ศิลปินชาวดัชท์ในยุคโพสท์-อิมเพรสชันนิสซึม (Post-Impressionism) ในช่วงวัยรุ่นเขาทำงานอยู่ในบริษัทค้างานศิลปะ จากนั้นได้ผกผันชีวิตไปเป็นบาทหลวงในย่านยากจนของการทำเหมืองแร่ เขาเริ่มการเป็นศิลปินในปี 1880 เขาทำงานสีหม่นหมองมาเรื่อย จนพบกับศิลปินในกลุ่ม อิมเพรสชันนิสซึม (Impressionism) และนีโอ-อิมเพรสชันนิสซึม (Neo-Impressionism) ในปารีส เขาได้พัฒนาวิธีการเขียนของกลุ่มดังกล่าวที่มีสีสันสดใสให้เป็นลักษณะเฉพาะอันมีเอกลักษณ์ของตัวเขาเองได้อย่างเต็มที่หลังจากเขาได้ย้ายไปอยู่ที่เมือง Arles ในประเทศฝรั่งเศส ช่วง 10 ปีสุดท้ายของชีวิตศิลปินสร้างผลงานกว่า 2000 ชิ้น เป็นงานจิตรกรรมกว่า 900 ชิ้น และงานวาดเส้นกว่า 1100 ชิ้น ซึ่งงานที่โด่งดังส่วนมากอยู่ในช่วง 2 ปีสุดท้ายของชีวิตที่เขาได้ตัดหูของตัวเองทิ้ง และตัดมิตรภาพกับ Paul Gauguin เหตุการณ์ดังกล่าวทำให้เขาประสบกับความเจ็บป่วยทางจิตมากมายซึ่งนำไปสู่การฆ่าตัวตายในที่สุด Van Gogh จัดได้ว่าเป็นผู้เบิกทางให้เกิดลัทธิศิลปะ เอ็กเพรสชันนิสซึม (Expressionism) อีกทั้งผลงานของเขายังเป็นให้อิทธิพลกับศิลปินในยุคต่อๆมา เช่น โฟว์วิสซึม (Fauvism) และ เอ็กเพนรสชันนิสซึมเยอรมัน (German Expressionism)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 66 ภาพผลงาน "Wheat Field Under Threatening Skies"

1890

สีน้ำมันบนผ้าใบ, 50.5 x 100.5 ซม.

จิโอวานนี ลอเรนโซ แบร์นีนี (Giovanni Lorenzo Bernini)

รูปที่ 67 ภาพเหมือนของศิลปิน

จิโอวานนี ลอเรนโซ แบร์นีนี (Giovanni Lorenzo Bernini) เกิดที่เมือง Naples เป็นลูกชายของประติมากรลัทธิแมนเนอริสซึม (Mannerism) ชื่อ เปโตร แบร์นีนี (Pietro Bernini)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 68"The Goat Amalthea with the Infant Zeus and a Faun"

เมื่ออายุได้ 7 ขวบ เขาได้ติมตามบิดาไปยังกรุงโรม (Rome) ซึ่งพ่อของเขาได้มีส่วนร่วมในผลงานมากมาย ที่โรมนี่เองที่ฝีมือของเขาเข้าตาของจิตรกรชื่อแอนนิบาเล คาร์รัคชี (Annibale Carracci) และพระสันตะปาปาพอลที่ (Pope Paul V) เขาจึงได้รับการอุปถัมภ์จากพระคาดินัลซีพิโอเน บอร์กีส (Scipione Borghese) ซึ่งเป็นหลานของพระสันตะปาปา ซึ่งเขาได้สร้างผลงานชิ้นแรกที่ได้รับความบันดาลใจจากประติมากรรมยุคเฮเลนนิสติค (Hellenistic)

รูปที่ 69 "Anima dannata"

(Damned soul)

1619

หินอ่อนขาว , 38 ซม.

ระหว่างที่อยู่ในความอุปถัมภ์ของพระคาดินัลบอร์กีส เขาถีบตัวขึ้นมาโดดเด่นในวงการประติมากรรมอย่างรวดเร็ว งานในช่วงแรกๆที่ทำให้พระคาดินัลนั้นเป็นงานประเภทงานตกแต่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สวน อาทิเช่น "The Goat Amalthea with the Infant Zeus and a Faun" และผลงานรูปเหมือนครึ่งตัว อาทิเช่น "Damned Soul" และ "Blessed Soul" เมื่ออายุได้ 22 ปี เขาได้สร้างผลงานรูปเหมือนของ พระสันตะปาปา Paul ที่ 5 ผลงานชิ้นเอกอื่นๆของเขาได้แก่ "Apollo and Daphne" และ "David"

รูปที่ 70 "Apollo and Daphne"

รูปที่ 71 "David"

Bernini ได้สร้างผลงานอีกมากมายอาทิน้ำพุแห่งกรุงโรมซึ่งประกอบด้วย "Fountain of the Triton", "Barberini Fountain" และ "Fontana dei Quattro Fiumi"(Fountain of the Four River), อีกทั้งผลงานภาพเหมือนแกะสลักหินอ่อนอีกมากมาย เขาเสียชีวิตในปี 1680

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สตีเฟน คิง (Stephen King)

รูปที่ 72 "Stephen King"

สตีเฟน เอ็ดวิน คิง (Stephen Edwin King) นักเขียนอเมริกันผู้นี้สร้างผลงานไว้กว่า 200 เรื่อง ซึ่งเป็นผลงาน นวนิยายเพ้อฝันและสยองขวัญกว่า 50 เรื่อง ในปี 2003 เขาได้รับรางวัลดีเด่นด้านการสร้างประโยชน์ให้วงการวรรณกรรมอเมริกัน จากมูลนิธิหนังสือแห่งชาติ และรางวัลอีกมากมาย ส่งผลให้เขาเป็นนักแต่งนิยายสยองขวัญที่ได้รับการยอมรับสูงสุดในยุคปัจจุบัน

นักเขียนผู้นี้มีความถ่องแท้ในสาขาสยองขวัญอย่างแท้จริงดังที่เขาแสดงไว้ให้ประจักษ์ในหนังสือเกี่ยวกับ ผลงานทางวรรณกรรม ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และวิทยุของหลายทศวรรษชื่อว่า "Danse Macabre" (การร่ายรำแห่งความตาย) นอกจากนั้นเขายังสร้างผลงานนอกเหนือจากงานในแขนงสยองขวัญอีกมากมาย อาทิเช่น "Different Seasons", "The Green Mile", "The Eyes of the Dragon", "Hearts in Atlantis" และผลงานชุดเอกของเขา "The Dark Tower"

Stephen King เกิดเมื่อวันที่ 21 กันยายน 1947 ณ เมือง Portland รัฐ Maine เมื่อเขาอายุได้เพียง 2 ปี พ่อของเขา โดนัลด์ เอ็ดวิน คิง (Donald Edwin King) ก็ทอดทิ้งครอบครัวไปให้แม่ของเขาเนลลี รูธ (Nellie Ruth) เลี้ยงดูเขาและบุตรบุญธรรมผู้เป็นพี่ชายของเขาตามลำพัง เมื่อเกิดปัญหาทางเศรษฐกิจ ครอบครัวเขาจึงได้ย้ายไปอยู่เมือง Durham

ในช่วงวัยเด็กนี้เองที่เขาได้พบเห็นอุบัติเหตุอันตราตรึง ซึ่งเชื่อกันว่าเป็นความบันดาลใจให้เขามีการแสดงออกสร้างสรรค์อย่างดำมืด และมีความผิดปกติทางจิตเภท เมื่อเพื่อนของเขาถูกรถไฟชนเสียชีวิต ครอบครัวเขากล่าวว่า วันหนึ่งเขากลับมาจากการออกไปเล่นกับเพื่อนๆ มีท่าทีแปลกไป ไม่พูดจา แต่ตัวเขาเองกลับปฏิเสธแนวคิดดังกล่าวโดยอ้างว่าไม่สามารถจำเหตุการณ์ดังกล่าวได้

นิยายเรื่องแรกของเขาที่ได้รับการตีพิมพ์คือ "In a Half-World of Terror" จากนั้นในปี 1966 ถึง 1970 สตีเฟน คิงได้เข้าศึกษาที่ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐMaine ซึ่งเขาได้เขียนคอลัมม์ชื่อ "King's Garbage Truck" ให้กับหนังสือพิมพ์ของนักศึกษา ที่นี่เองที่เขาพบกับ Tabitha Spruce ทั้งคู่

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แต่งงานกันในเดือน มกราคม 1971 เมื่อสำเร็จการศึกษาปริญญาตรีด้านภาษาอังกฤษแล้วเขาได้สอนภาษาอังกฤษที่ Hampden Academy

จากนั้น ในช่วงยุค 1980 ตอนปลาย สตีเฟน คิงได้เขียนนิยายออกมาอีกมากมายหลายเล่ม ในช่วงนี้เองเขาประสบปัญหากับติดสุราและยาเสพติดหลายชนิด หลังจากที่หนังสือ "Tommyknockers" ออกตีพิมพ์ ครอบครัวและเพื่อนๆของเขาทำการล้างบางสารเสพติดของ สตีเฟน คิงครั้งใหญ่ ซึ่งประกอบไปด้วย เบียร์, สุรา, ยาสูบ, โคเคน, Xanax, แวลเลี่ยม, Nyquil, ยาแก้ไอ หรือแม้แต่กัญชา ซึ่งตัวเขาเองก็ดิ้นรนเพื่อจะเลิกจากสารเสพติดเหล่านั้น และ เลิกได้จนถึงทุกวันนี้

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลานศิลปะ

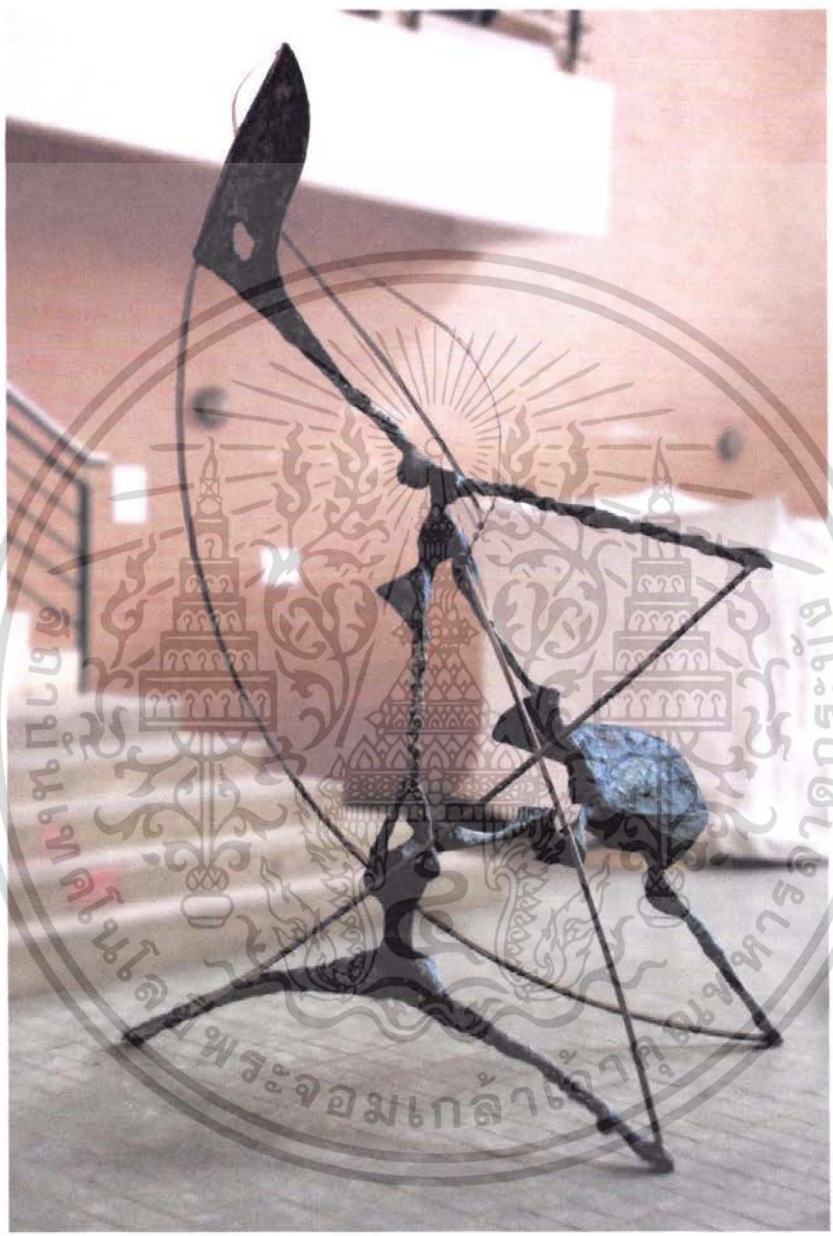

ชื่องาน "ปิดตาแบก" ปี พ.ศ. 2550

เทคนิค : เชื่อมโลหะและปั้นปูน

ขนาด: 250 x 150 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน "เป็นห่วง" ปี พ.ศ. 2551

เทคนิค : เชื่อมโลหะและปั้นปูน

ขนาด : 220 x 250 x 150 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ชื่องาน "ลิ่วล่องลอยลำไหลลื่น" ปี พ.ศ. 2551

เทคนิค : หล่อสำริด

ขนาด : 90 x 40 x 40 ซม.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้แต่ง

ชื่อ	นาย เอกรัชต์ โตสมบุญ
วัน เดือน ปี เกิด	2 มกราคม 2529
ที่อยู่	43/2 ซ.โชคอำนวย ถนนสุทธิสารวินิจฉัย แขวงสามเสนนอก เขตห้วยขวาง กรุงทเพมหานคร 10310
โทรศัพท์	02-277-6450 , 087-062-5899
การศึกษา	โรงเรียนสิริเทพ โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้